

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ตอนที่ 1 สภาพภาพทางสังคมและเศรษฐกิจบางประการของอาจารย์ประจำครุตัวอย่าง

เพศ จากอาจารย์ที่เป็นประจำครุตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 133 คน พบว่าประกอบด้วย เพศชายร้อยละ 78.95 และเพศหญิงอีกร้อยละ 21.05

การที่ประจำครุประกอบด้วยเพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง อาจจะเป็นเพราะว่าเกิดจากการสมัครประจำครุที่อาศัยประจำครุส่วนใหญ่ในแต่ละวิทยาลัยเกษตรกรรมมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง ทำให้โอกาสได้เพศชายมากกว่าเพศหญิง

อายุ ประจำครุตัวอย่างส่วนมาก หรือร้อยละ 48.87 อยู่ในช่วง 30-34 ปี รองลงมาหรือร้อยละ 24.81 คือ ช่วงอายุ 35-39 ปี ส่วนที่เหลืออยู่ในช่วงอายุ 50-54 ปี

การที่ประจำครุตัวอย่างส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 30-34 ปี อาจจะเป็นเพราะว่าประจำครุมีความพร้อมในการประกอบอาชีพมากที่สุดทั้งในด้านการเงิน แรงงาน และเวลา

ระดับการศึกษา อาจารย์ร้อยละ 78.95 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำครุในส่วนที่เหลือ หรือร้อยละ 16.54 และร้อยละ 1.50 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอกตามลำดับ

การศึกษาของประจำครุตัวอย่างส่วนมากจบระดับปริญญาตรี อาจจะเป็นเพราะว่าเป็นไปตามการกำหนดคุณสมบัติในการสอบบรรจุข้าราชการครูที่เข้ารับราชการในวิทยาลัยเกษตรกรรม

ระดับอัตราเงินเดือน ส่วนมากหรือร้อยละ 45.11 มีอัตราเงินเดือนอยู่ในระดับ 6,000-7,999 บาท รองลงมาคือ ร้อยละ 35.34 และร้อยละ 6.02 มีอัตราเงินเดือนระดับ 4,000-5,999 บาท และเงินเดือนสูงกว่า 10,000 บาท ตามลำดับ

ระยะเวลารับราชการในวิทยาลัยเกษตรกรรม อาจารย์ร้อยละ 43.61 รับราชการในวิทยาลัยเกษตรกรรมอยู่ในช่วงระยะเวลา 5-9 ปี รองลงมาร้อยละ 38.34

อยู่ในช่วงระยะเวลา 10-14 ปี และส่วนที่เหลือร้อยละ 7.52 มีระยะเวลารับราชการอยู่ในช่วงระยะเวลามากกว่า 15 ปี

ระยะเวลาในการทำงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน ส่วนมากหรือร้อยละ 39.85 จะอยู่ในช่วงระยะเวลา 5-9 ปี รองลงมาร้อยละ 35.34 อยู่ในช่วงระยะเวลา 1-4 ปี ที่เหลืออยู่ในช่วงระยะเวลามากกว่า 15 ปี ดังแสดงในตารางที่ 1

ระยะเวลาในการทำงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน มีความสัมพันธ์กันโดยตรงกับเวลารับราชการในวิทยาลัยเกษตรกรรม อาจจะเป็นเพราะว่าอาจารย์ทุกคนเป็นผู้ที่ทำงานในหน้าที่ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนด้วย

ตารางที่ 1 สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจบางประการของอาจารย์ประจำครตัวอย่าง

สถานภาพ	จำนวน (N=133)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	105	78.95
หญิง	28	21.05
รวม	<u>133</u>	<u>100.00</u>
อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	0	0.00
25-29 ปี	16	12.03
30-34 ปี	65	48.87
35-39 ปี	33	24.81
40-44 ปี	14	10.53
45-49 ปี	3	2.26
50-54 ปี	2	1.50
มากกว่า 54 ปี	0	0.00
รวม	<u>133</u>	<u>100.00</u>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (N=133)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	3.01
ปริญญาตรี	105	78.95
ปริญญาโท	22	16.54
ปริญญาเอก	2	1.50
รวม	<u>133</u>	<u>100.00</u>
ระดับอัตราเงินเดือน		
ต่ำกว่า 4,000 บาท	0	0.00
4,000-5,999 บาท	47	35.34
6,000-7,999 บาท	60	45.11
8,000-9,999 บาท	18	13.53
สูงกว่า 10,000 บาท	8	6.02
รวม	<u>133</u>	<u>100.00</u>
ระยะเวลาที่รับราชการในวิทยาลัยเกษตรกรรม		
1-4 ปี	14	10.53
5-9 ปี	58	43.61
10-14 ปี	51	38.34
มากกว่า 15 ปี	10	7.52
รวม	<u>133</u>	<u>100.00</u>
ระยะเวลาในการทำงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนในวิทยาลัยเกษตรกรรม		
1-4 ปี	47	35.34
5-9 ปี	53	39.85
10-14 ปี	26	19.55
มากกว่า 15 ปี	7	5.26
รวม	<u>133</u>	<u>100.00</u>

การศึกษาจบสาขาวิชาเอก

จากอาจารย์ประชากรตัวอย่างจำนวน 79 รายที่ตอบคำถามเกี่ยวกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สามารถเรียงตามลำดับสาขาวิชาตามจำนวนประชากรตัวอย่างที่สำเร็จจากมากไปหาน้อย (ตารางที่ 2) ได้ดังนี้ กล่าวคือ ร้อยละ 12.64 สำเร็จด้านพืชศาสตร์ และร้อยละ 6.32 เท่ากันที่สำเร็จสาขาสัตวศาสตร์ (สัตว์ปีก) และเกษตรศึกษา ร้อยละ 5.05 สำเร็จสาขาส่งเสริมการเกษตร ร้อยละ 3.79 เท่ากันที่สำเร็จสาขาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมและประมงจำนวนร้อยละ 2.53 เท่ากันที่สำเร็จสาขาสัตวบาล อาหารและโภชนาการ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์-เกษตร พืชไร่-นา และเศรษฐศาสตร์เกษตร ส่วนประชากรที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาเทคโนโลยีการเกษตร ช่างกลการเกษตรการจัดการทั่วไป เกษตรทั่วไป ศึกษาศาสตร์ พลศึกษา วิศวกรรมเครื่องกล พืชผัก เคมี อุตสาหกรรมศิลป์ ภาษาอังกฤษ บริหารศาสตร์ เทคโนโลยีการผลิตพืช และเทคโนโลยีทางการศึกษา มีจำนวนร้อยละ 1.27 เท่านั้น

สาขาวิชาที่สำเร็จในระดับปริญญาโท เรียงลำดับสาขาวิชาตามจำนวนประชากรตัวอย่างที่สำเร็จจากมากไปหาน้อย ดังตารางที่ 2 กล่าวคือ สำเร็จด้านการผลิตสัตว์ พืชไร่ ส่งเสริมการเกษตร มีจำนวนร้อยละ 5.05, 3.79 และ 2.58 ตามลำดับ และในส่วนที่เหลือสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์เกษตร วิทยาศาสตร์การประมง เทคโนโลยีทางการศึกษา การมัธยมศึกษา การผลิตพืชไร่ การวัดผลและประเมินผล บริหาร-วิทยา พืชสวน และวิทยาศาสตร์ มีจำนวนร้อยละ 1.27 เท่ากัน

ระดับปริญญาเอกมี 2 สาขาวิชา คือ พืชศาสตร์ และพืชไร่-นา คิดเป็นร้อยละ 1.27 เท่ากัน

การที่ประชากรตัวอย่างสำเร็จการศึกษาในสาขาพืชศาสตร์และการผลิตสัตว์เป็นจำนวนมากกว่าสาขาอื่นนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าการกำหนดคุณสมบัติในการบรรจุรับราชการครูในกองวิทยาลัยเกษตรกรรม เปิดสอนด้านเกษตรกรรม ซึ่งเน้นในเรื่องพืชและสัตว์ ดังนั้นจึงมีประชากรตัวอย่างในสาขานี้มากกว่าสาขาอื่นๆ

ตารางที่ 2 สาขาวิชาเอกที่อาจารย์ประจำกรตัวอย่างสำเร็จการศึกษาระดับต่างๆ

สาขาวิชาเอก	จำนวน (N = 79)	ร้อยละ
ปริญญาตรี		
พืชศาสตร์	10	12.64
สัตวศาสตร์ (สัตว์ปีก)	5	6.32
เกษตรศึกษา	5	6.32
ส่งเสริมการเกษตร	4	5.05
เทคโนโลยีการผลิตสัตว์	3	3.79
เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม	3	3.79
ประมง	3	3.79
สัตวบาล	2	2.53
อาหารและโภชนาการ	2	2.53
สังคมศึกษา	2	2.53
วิทยาศาสตร์เกษตร	2	2.53
พืชไร่-นา	2	2.53
เศรษฐศาสตร์เกษตร	2	2.53
เทคโนโลยีการเกษตร	1	1.27
ช่างกลการเกษตร	1	1.27
การจัดการทั่วไป	1	1.27
เกษตรทั่วไป	1	1.27
ศึกษาศาสตร์	1	1.27
พลศึกษา	1	1.27
วิศวกรรมเครื่องกล	1	1.27
พืชผัก	1	1.27
เคมี	1	1.27

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาขาวิชาเอก	จำนวน (N = 79)	ร้อยละ
อุตสาหกรรมศิลป์	1	1.27
ภาษาอังกฤษ	1	1.27
ประวัติศาสตร์	1	1.27
เทคโนโลยีการผลิตพืช	1	1.27
เทคโนโลยีทางการศึกษา	1	1.27
ปริญาโท		
การผลิตสัตว์	4	5.05
พืชไร่	3	3.79
ส่งเสริมการเกษตร	2	2.53
ศึกษาศาสตร์เกษตร	1	1.27
วิทยาศาสตร์การประมง	1	1.27
เทคโนโลยีทางการศึกษา	1	1.27
การมัธยมศึกษา	1	1.27
การผลิตพืชไร่	1	1.27
การวัดผลและประเมินผล	1	1.27
ปฐพีวิทยา	1	1.27
พืชสวน	1	1.27
วิทยาศาสตร์	1	1.27
ปริญาเอก		
พืชศาสตร์	1	1.27
พืชไร่-นา	1	1.27
รวม	<u>79</u>	<u>100.00</u>

โครงการประเภสงส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนที่อาจารย์ประจำกรตัวอย่างได้เข้า

ร่วมดำเนินการ

โครงการหรือกิจกรรมที่จัดเป็นงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน ที่อาจารย์ประจำกรตัวอย่างได้เข้ามีส่วนร่วมดำเนินงาน จากอาจารย์ที่เป็นประจำกรตัวอย่างจำนวน 112 ราย ดังตารางที่ 3 สามารถเรียงลำดับชื่อของโครงการหรือกิจกรรมตามจำนวนอาจารย์ที่ได้เข้าร่วมจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรรมระยะสั้น อาชีวศึกษาเพื่อแก้ปัญหาคาชาจนในชนบท (อศ.กช.) การฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรรมเคลื่อนที่ อีสานเขียว พัฒนาหมู่บ้าน มีจำนวนร้อยละ 37.50, 31.25, 30.36, 16.07 และ 11.61 ตามลำดับ ส่วนในเรื่องเทคโนโลยีการผลิตสื่อการสอนทางการเกษตร การเลี้ยงไก่พื้นเมือง ไก่ไข่ ปลาแบบพื้นบ้าน และการปลูกไม้ผลและการขยายพันธุ์พืช มีจำนวนร้อยละ 4.46 เท่ากัน ร้อยละ 3.57 เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทยลาว โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน นอกจากนั้นยังมีเรื่องการจัดรายการวิทยุเพื่อการเกษตร การจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ และการตลาด การใช้เครื่องมือทุ่นแรงในฟาร์ม การเลี้ยงสุกร ดินและปุ๋ย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 2.68 เท่ากัน และโครงการที่เป็นกรเยี่ยมชมเยือนประจำชน การเพาะเห็ด และการเลี้ยงโคเนื้อ มีจำนวนร้อยละ 1.70 เท่ากัน ส่วนอาจารย์ร้อยละ 0.89 ยังได้เข้าร่วมโครงการอื่นอีก ได้แก่ การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม การปลูกบัวประดับ การเลี้ยงโคนมอย่างมีระบบ การถนอมอาหารและแปรรูปอาหาร การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการติดตามผลการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน

เมื่อพิจารณาพบว่าโครงการฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรรมระยะสั้น โครงการอาชีวศึกษาเพื่อแก้ปัญหาคาชาจนในชนบท (อศ.กช.) โครงการฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรรมเคลื่อนที่ มีอาจารย์ประจำกรตัวอย่างปฏิบัติงานกันเป็นส่วนมาก อาจจะเป็นเพราะว่าโครงการเหล่านี้เป็นโครงการหลักของการปฏิบัติงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม ส่วนโครงการอื่นที่อาจารย์ประจำกรตัวอย่างปฏิบัติงานนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าโครงการเหล่านั้นเป็นโครงการเสริมของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนด้วย

ตารางที่ 3 โครงการประเภตส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนที่อาจารย์ประจำกรตัวอย่าง
ได้เข้าร่วมดำเนินการ

โครงการ	จำนวน (N = 112)	ร้อยละ
ฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรรมระยะสั้น	42	37.50
อาชีพศึกษาเพื่อแก้ปัญหาความยากจนในชนบท (อศ. กช.)	35	31.25
ฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรรมเคลื่อนที่	34	30.36
อีสานเขียว	18	16.07
พัฒนาหมู่บ้าน	13	11.61
เทคโนโลยีการผลิตสื่อการสอนทางการเกษตร	5	4.46
การเลี้ยงไก่พื้นเมือง ไก่ไข่ ปลาแบบพื้นบ้าน	5	4.46
การปลูกไม้ผลและการขยายพันธุ์พืช	5	4.46
หมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทยลาว		
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน	4	3.57
จัดรายการวิทยุเพื่อการเกษตร	3	2.68
การจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์และการตลาด	3	2.68
การใช้เครื่องมือทุ่นแรงในฟาร์ม	3	2.68
การเลี้ยงสุกร	3	2.68
ดินและปุ๋ย	3	2.68
การเยี่ยมเยียนประชาชน	2	1.79
การเพาะเห็ด	2	1.79
การเลี้ยงโคเนื้อ	2	1.79
การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม	1	0.89
การปลูกบัวประดับ	1	0.89
การเลี้ยงโคนมอย่างมีระบบ	1	0.89
การถนอมอาหารและแปรรูปอาหาร	1	0.89
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1	0.89
การติดตามผลการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและ บริการชุมชน	1	0.89

**ประสบการณ์และเรื่องที่อาจารย์ประจำครุตัวอย่างเคยรับการอบรมวิชาการเกี่ยวกับ
เทคนิคการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน**

ผลของการศึกษาประสบการณ์อบรมวิชาการที่เกี่ยวกับเทคนิควิธีการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของอาจารย์ประจำครุตัวอย่าง พบว่าประจำครุตัวอย่างส่วนมาก หรือ ร้อยละ 74.44 ไม่เคยมีประสบการณ์อบรม และประจำครุตัวอย่างส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 25.56 เท่านั้นที่เคยผ่านการอบรม

เรื่องที่อาจารย์ประจำครุตัวอย่างเคยรับการอบรม สามารถเรียงเรียงตามลำดับตามจำนวนประจำครุตัวอย่างที่เคยเข้ารับการอบรมจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) เทคนิคการสอนตามหลักสูตรพิเศษในกองวิทยาลัยเกษตรกรรม (2) หลักสูตรการเป็นวิทยากรหลักสูตรพิเศษ (3) การประเมินผลงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน (4) การใช้สื่อการสอนเกษตรกร เทคนิคการสอนหลักสูตรระยะสั้น และการใช้และจัดทำแผนการสอนหลักสูตรพิเศษ (5) ยุทธวิธีพัฒนาและวางแผนชุมชนเกษตรกร การจัดการสหกรณ์ การผลิตสไลด์ วีซีดี การจัดทำหลักสูตรระยะสั้น การใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพในเชิงจิตวิทยา หลักเทคนิคการส่งเสริมเผยแพร่ งานประชาสัมพันธ์ และการสำรวจความต้องการการฝึกอบรม ดังแสดงในตารางที่ 4

การที่อาจารย์ประจำครุตัวอย่างส่วนมากไม่เคยมีประสบการณ์ในการอบรมวิชาการด้านเทคนิควิธีการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน อาจจะเป็นเพราะว่าวิทยาลัยเกษตรกรรมไม่มีงบประมาณในด้านนี้เพียงพอ

การที่อาจารย์ประจำครุตัวอย่างควรได้รับการอบรมวิชาการด้านเทคนิควิธีการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน เพราะการอบรมเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนมีการพัฒนานิสัยในด้านการคิดและการกระทำ พัฒนาความรู้ ความชำนาญงาน และทัศนคติต่างๆให้เป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม

ตารางที่ 4 ประสิทธิภาพและเรื่องที่อาจารย์ประจำกรตัวอย่างเคยรับการอบรมวิชาการ
ด้านเทคนิควิธีการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน

ประสิทธิภาพและเรื่องที่เคยรับการอบรม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	34	25.56
ไม่เคย	99	74.44
รวม	<u>133</u>	<u>100.00</u>
เรื่องที่เคยรับการอบรม		
- เทคนิคการสอนตามหลักสูตรพิเศษในกองวิทยาลัย		
เกษตรกรรม	13	38.24
- หลักสูตรการเป็นวิทยากรหลักสูตรพิเศษ		
- หลักสูตรการเป็นวิทยากรหลักสูตรพิเศษ	4	11.77
- การประเมินผลงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน		
- การประเมินผลงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน	3	8.83
- การใช้สื่อการสอนเกษตรกรรม		
- การใช้สื่อการสอนเกษตรกรรม	2	5.88
- เทคนิคการสอนหลักสูตรระยะสั้น		
- เทคนิคการสอนหลักสูตรระยะสั้น	2	5.88
- การใช้และจัดทำแผนการสอนหลักสูตรพิเศษ		
- การใช้และจัดทำแผนการสอนหลักสูตรพิเศษ	2	5.88
- ยุทธวิธีการพัฒนาและวางแผนชุมชนเกษตรกรรม		
- ยุทธวิธีการพัฒนาและวางแผนชุมชนเกษตรกรรม	1	2.94
- การจัดการสหกรณ์		
- การจัดการสหกรณ์	1	2.94
- การผลิตสไลด์ วีดีโอ		
- การผลิตสไลด์ วีดีโอ	1	2.94
- การจัดทำหลักสูตรระยะสั้น		
- การจัดทำหลักสูตรระยะสั้น	1	2.94
- การใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพในเชิงจิตวิทยา		
- การใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพในเชิงจิตวิทยา	1	2.94
- หลักเทคนิคการส่งเสริมเผยแพร่		
- หลักเทคนิคการส่งเสริมเผยแพร่	1	2.94
- งานประชาสัมพันธ์		
- งานประชาสัมพันธ์	1	2.94
- การสำรวจความต้องการการฝึกอบรม		
- การสำรวจความต้องการการฝึกอบรม	1	2.94

อัตราส่วนของเวลาที่อาจารย์ประจำกรตวอย่างใช้ดำเนินการสอน วิจัย ส่งเสริม
อาชีพและบริการชุมชน และงานอื่นๆ

งานสอน อาจารย์ประจำกรตวอย่างจำนวนใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ร้อยละ 48.30 และ 44.07 ตามลำดับ ค่าเนินการสอนโดยใช้เวลาร้อยละ 30-60 และร้อยละ 61-90 ของเวลาทั้งหมด และมีประจำกรตวอย่างเพียงส่วนน้อย หรือร้อยละ 6.78 และร้อยละ 0.85 ตามลำดับที่ค่าเนินการสอนโดยใช้เวลาน้อยกว่าร้อยละ 30 และมากกว่าร้อยละ 90 ของเวลาทั้งหมด

งานสอนเป็นงานที่มีอัตราส่วนของเวลาที่อาจารย์ประจำกรตวอย่างใช้สอน ส่วนมากอยู่ในช่วงร้อยละ 30-60 และใกล้เคียงช่วงร้อยละ 61-90 อาจจะเป็นเพราะว่างานสอนเป็นงานหลักและเป็นภารกิจที่วิทยาลัยได้กำหนดให้มีความสำคัญมากที่สุด ส่วนภารกิจอื่นๆนั้นวิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่ เพราะมีปัญหาเรื่องการขาดแคลนงบประมาณที่ใช้ดำเนินการ

งานวิจัย อัตราส่วนของเวลาที่อาจารย์ประจำกรตวอย่างใช้ดำเนินการวิจัยนั้นพบว่า ส่วนมาก หรือร้อยละ 60.34 ใช้เวลาเพื่อดำเนินการวิจัยอยู่ในช่วงร้อยละ 10-20 ที่เหลืออีกร้อยละ 3.45 ใช้เวลาดำเนินการมากกว่าร้อยละ 20 ของเวลาทั้งหมด

การที่อาจารย์ส่วนมากใช้เวลาดำเนินการวิจัยเพียงร้อยละ 10-20 เท่านั้น ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่ามึงงบประมาณดำเนินงานไม่เพียงพอในการวิจัย และอาจารย์ประจำกรตวอย่างส่วนมากยังขาดการอบรมวิชาการและการวิจัย ซึ่งเป็นกระบวนการที่พัฒนานิสัยในการค้นคิด การพัฒนาความรู้ ความชำนาญงาน และทัศนคติต่างๆให้เป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสมตามความต้องการของท้องถิ่น

งานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน อัตราส่วนเวลาที่อาจารย์ประจำกรตวอย่างใช้ดำเนินการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน พบว่าอาจารย์ร้อยละ 48.65 ใช้เวลาน้อยกว่าร้อยละ 20 รองลงมาใช้เวลาอยู่ในช่วงร้อยละ 20-40 ส่วนที่เหลืออีกมากกว่าร้อยละ 60 ซึ่งมีอาจารย์ร้อยละ 36.04 และ 1.80 ตามลำดับ

การที่อาจารย์ประจำกรตวอย่างส่วนมากใช้เวลาดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนอยู่ในช่วงน้อยกว่าร้อยละ 20 อาจจะเป็นเพราะว่างานนี้จัดว่าเป็นงานเสริมจากหน้าที่ของการสอน อ้างถึง ไพฑูรย์ (2524) ได้กล่าวว่า ในกระบวนการงานหรือภารกิจ

หลักของอาจารย์นั้น งานสอนเป็นภารกิจที่หนักที่สุดและมีความสำคัญมากที่สุด ส่วนงานด้านอื่น ๆ นั้นก็มีความสำคัญเช่นกัน แต่จะมีความสำคัญรองลงไป พอที่จะสรุปเป็นเค้าโครงง่าย ๆ ได้ดังนี้

- ก. งานสอน : การสอนในสถาบัน
- ข. งานรอง : การให้คำปรึกษานิสิต วิจัย เขียนตำรา
- ค. งานเสริม : งานธุรการหรือบริการ งานกรรมการ
- ง. งานอื่นๆ : การให้บริการชุมชน ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ

งานอื่นๆ อาจารย์ร้อยละ 75.86 ใช้เวลาดำเนินการน้อยกว่าร้อยละ 30 ร้อยละ

1.15 ใช้เวลามากกว่าร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 อัตราส่วนของเวลาที่อาจารย์ประจำคร่ำวอย่างใช้ดำเนินการสอน วิจัย ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน และงานอื่น

งานและอัตราส่วนของเวลาที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
งานสอน (N = 118)		
น้อยกว่าร้อยละ 30	8	6.78
ร้อยละ 30-60	57	48.30
ร้อยละ 61-90	52	44.07
มากกว่าร้อยละ 90	1	0.85
งานวิจัย (N = 58)		
น้อยกว่าร้อยละ 10	21	36.21
ร้อยละ 10-20	35	60.34
มากกว่าร้อยละ 20	2	3.45
งานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน (N = 111)		
น้อยกว่าร้อยละ 20	54	48.65
ร้อยละ 20-40	40	36.04
ร้อยละ 41-60	15	13.51
มากกว่าร้อยละ 60	2	1.80
งานอื่นๆ (N = 87)		
น้อยกว่าร้อยละ 30	66	75.86
ร้อยละ 30-60	17	19.54
ร้อยละ 61-80	3	3.45
มากกว่าร้อยละ 80	1	1.15

ตอนที่ 2 ความเห็นอาจารย์ประจำกรตวอย่าง และสภาพการดำเนินงานที่เป็นจริงของ
งานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม

ความเห็นของอาจารย์ประจำกรตวอย่าง ที่มีต่อความจำเป็นของวิทยาลัยเกษตร-
กรรมที่ต้องทำหน้าที่ในการให้บริการส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชน

ความเห็นของอาจารย์ประจำกรตวอย่างที่มีต่อความจำเป็นของวิทยาลัยเกษตร-
กรรมที่ต้องทำหน้าที่ในการให้บริการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน ปรากฏว่าส่วนมาก
หรือร้อยละ 92.48 มีความเห็นด้วยว่าวิทยาลัยเกษตรกรรมต้องทำหน้าที่ให้บริการส่งเสริม
อาชีพและบริการชุมชน ส่วนอาจารย์ที่เหลือซึ่งมีร้อยละ 7.52 ไม่เห็นด้วย ดังแสดงใน
ตารางที่ 6

เหตุผลของอาจารย์ประจำกรตวอย่างที่เห็นด้วย เรียงลำดับเหตุผลตามจำนวน
อาจารย์ที่กล่าวถึงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) เป็นหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ต้อง
เผยแพร่ความรู้และบริการชุมชน (2) มีความพร้อมในด้านบุคลากร วิชาการ ทรัพยากร
(3) จำนวนนักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรกรรมลดลง (4) เปิดโอกาสให้เกษตรกรเรียนรู้
เพิ่มเติม (5) วิทยาลัยเกษตรกรรมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเป็นการตอบสนองนโยบายของ
กรมอาชีวศึกษา เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร (6) ทำให้ทราบปัญหาที่แท้จริงของ
ประชาชน

เหตุผลของอาจารย์ประจำกรตวอย่างที่ไม่เห็นด้วย เรียงลำดับเหตุผลตามคำตอบ
อาจารย์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) มีหลายหน่วยงานที่ทำหน้าที่นี้อยู่แล้ว (2) วิทยาลัย
เกษตรกรรมมีงานประจำมากอยู่แล้ว

จากผลการวิเคราะห์อาจจะเป็นเพราะว่าความเห็นของอาจารย์ประจำกรตวอย่าง
(ร้อยละ 82.70) เห็นด้วยว่าวิทยาลัยเกษตรกรรมต้องทำหน้าที่ให้บริการส่งเสริมอาชีพ
ด้านการเกษตรแก่ชุมชน ทั้งนี้เพราะกลุ่มอาจารย์ประจำกรตวอย่างได้ตระหนักถึงหน้าที่และ
ความรับผิดชอบที่ตนเองมีต่อส่วนรวมและสังคม เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านการเกษตรให้
แก่ชุมชนบริเวณใกล้เคียงกับวิทยาลัยเกษตรกรรม ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนโดย
ส่วนรวมต่อไป เป็นการทำหน้าที่ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการก่อตั้งวิทยาลัยเกษตร-
กรรม

ตารางที่ 6 ความเห็นของอาจารย์ประชากรตัวอย่างที่มีต่อความจำเป็นของวิทยาลัย-
เกษตรกรรม ที่ต้องทำหน้าที่ในการให้บริการส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชน

ความเห็นและเหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	123	92.48
ไม่เห็นด้วย	10	7.52
รวม	<u>133</u>	<u>100.00</u>
เหตุผลของอาจารย์ประชากรตัวอย่างที่เห็นด้วย		
- เป็นหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ต้องเผยแพร่		
ความรู้และบริการชุมชน	110	82.70
- มีความพร้อมในด้านบุคลากร วิชาการ ทรัพยากร	13	9.77
- จำนวนนักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรกรรมลดลง	10	7.52
- เป็นการเปิดโอกาสให้เกษตรกรเรียนรู้เพิ่มเติม	9	6.76
- วิทยาลัยเกษตรกรรมเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	3	2.26
- เป็นการตอบสนองนโยบายของกรมอาชีวศึกษา	3	2.26
- เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร	3	2.26
- ทำให้ทราบปัญหาที่แท้จริงของประชาชน	1	0.75
เหตุผลของอาจารย์ประชากรตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วย		
- มีหลายหน่วยงานที่ทำหน้าที่นี้อยู่แล้ว	9	6.76
- วิทยาลัยเกษตรกรรมมีงานประจำมากอยู่แล้ว	1	0.75

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่เป็นประชากรตัวอย่างต่อเรื่องต่างๆที่เป็นส่วนประกอบ
ของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม

จุดมุ่งหมายของงานส่งเสริม

อาจารย์ประชากรตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรมตามที่ได้นำเสนอให้พิจารณา กล่าวคือ เพื่อเปิดโอกาสให้บุคลากรของวิทยาลัยเกษตรกรรมได้รับรู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้งเพียงพอเกี่ยวกับชีวิตและสภาพแวดล้อมของเกษตรกร ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการผลิตนักศึกษา และเพื่อการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการพัฒนาการเกษตรของท้องถิ่น ดังแสดงในตารางที่ 7

ส่วนความคิดเห็นอื่นๆต่อจุดมุ่งหมายของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของอาจารย์ประชากรตัวอย่าง มีดังนี้คือ เพื่อนำเอาเทคโนโลยีไปดัดแปลงให้เป็นประโยชน์อย่างเหมาะสมกับท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์บทบาทของวิทยาลัยเกษตรกรรม ตลอดจนเพื่อเพิ่มผลผลิต รายได้ ฐานะทางเศรษฐกิจของเกษตรกร และเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับชุมชน ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 7 ความเห็นของอาจารย์ต่อเรื่องต่างๆที่เป็นส่วนประกอบของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม

จุดมุ่งหมาย	จำนวน (N=133)			$\bar{X}$	ความหมาย

	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
	2	1	0		
จุดมุ่งหมายของงานส่งเสริม					
1. เพื่อการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการพัฒนาการเกษตรของท้องถิ่น	110	18	5	1.79	เห็นด้วย
2. เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรกรรมได้รับรู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้งเพียงพอเกี่ยวกับชีวิตและสภาพแวดล้อมของเกษตรกร ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการผลิตนักศึกษา	111	20	2	1.82	เห็นด้วย

ตารางที่ 8 ความเห็นอื่นต่อจุดมุ่งหมายของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน

ความเห็น	จำนวน (N = 133)	ร้อยละ
- เพื่อนำเอาเทคโนโลยีที่ดัดแปลงให้เหมาะสมกับท้องถิ่น	2	1.50
- เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์บทบาทของวิทยาลัยเกษตรกรรม	2	1.50
- เพื่อเพิ่มผลผลิต รายได้ ฐานะทางเศรษฐกิจของเกษตรกร	1	0.75
- เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับชุมชน	1	0.75

วัตถุประสงค์เฉพาะของงานส่งเสริม

อาจารย์ประจำการตัวอย่างมีความเห็นด้วยกับทุกวัตถุประสงค์เฉพาะที่ได้นำเสนอเอาไว้ และสามารถเรียงลำดับวัตถุประสงค์ดังกล่าวตามค่าของมัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ของค่าตอบได้ดังนี้

1. เพื่อเผยแพร่วิทยาการเกษตรที่เหมาะสมไปสู่ชนบท สำหรับการปรับปรุงมาตรฐานการครองชีพของเกษตรกร
2. เพื่อจัดการให้บริการวิชาการแก่เกษตรกร ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของการจัดฝึกอบรมระยะสั้น
3. เพื่อกระจายความรู้ใหม่ๆ ที่เหมาะสมไปสู่เกษตรกร โดยเทคนิควิธีการและสื่อชนิดต่างๆ เช่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ ด้วยเจตนาที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาแก่บุคคลเหล่านั้น
4. เพื่อการพัฒนาความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ด้านการตลาด ผลผลิต แก่เกษตรกร
5. เพื่อจัดโปรแกรมการศึกษาต่อเนื่องขึ้นในวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ตรงตามความต้องการของเกษตรกรในท้องถิ่น

ส่วนวัตถุประสงค์เฉพาะที่เกี่ยวกับเพื่อการจัดและค้นหาการพัฒนาเกษตร โดยอาศัย การส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนที่แฝงอยู่ในรูปของการวิจัยดังที่เสนอไว้ ซึ่งอาจารย์ ประชากรตัวอย่างไม่แน่ใจนั้น อาจจะเป็นเพราะว่างบประมาณที่เกี่ยวกับงานวิจัยไม่เพียงพอ ถ้าหากมีเพียงพอวัตถุประสงค์นั้นก็จะอาจจะเห็นด้วย ดังแสดงในตารางที่ 9

ความคิดเห็นของอาจารย์ประชากรตัวอย่างต่อเรื่องต่างๆที่เป็นส่วนประกอบของ งานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม ดังแสดงในตารางที่ 7, 8, 9 โดยกำหนดค่าเฉลี่ยและให้ความหมายดังนี้

ค่ามัธยฐานเลขคณิตที่มีค่าน้อยกว่า 0.75 ความหมาย ไม่เห็นด้วย

ค่ามัธยฐานเลขคณิตที่มีค่า 0.75-1.50 ความหมาย ไม่แน่ใจ

ค่ามัธยฐานเลขคณิตที่มีค่ามากกว่า 1.50 ความหมาย เห็นด้วย

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของอาจารย์ประจำกรตัวอย่างต่อเรื่องวัตถุประสงค์เฉพาะของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม

จุดมุ่งหมาย	จำนวน (N=133)			$\bar{X}$	ความหมาย

	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
	2	1	0		
วัตถุประสงค์เฉพาะ					
1. เพื่อเผยแพร่วิทยาการเกษตรที่เหมาะสมไปสู่ชนบท สำหรับการปรับปรุงมาตรฐานการครองชีพของเกษตรกร	124	7	2	1.92	เห็นด้วย
2. เพื่อการพัฒนาความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ด้านการตลาดผลิตผลแก่เกษตรกร	103	29	1	1.77	เห็นด้วย
3. เพื่อการจัดและค้นหาการพัฒนาเกษตร โดยอาศัยการส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชนที่แฝงอยู่ในรูปของการวิจัย	73	50	10	1.47	ไม่แน่ใจ
4. เพื่อจัดการให้บริการวิชาการแก่เกษตรกร ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของการจัดฝึกอบรมระยะสั้น	118	14	1	1.88	เห็นด้วย
5. เพื่อการกระจายความรู้ใหม่ที่เหมาะสมไปสู่เกษตรกร โดยเทคนิควิธีการและสื่อชนิดต่างๆ เช่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ ด้วยเจตนาที่จะขยายโอกาสทางการศึกษา แก่บุคคลเหล่านั้น	110	22	1	1.82	เห็นด้วย
6. เพื่อจัดโปรแกรมการศึกษาต่อเนื่องขึ้นในวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ตรงตามความต้องการของเกษตรกรในท้องถิ่น	88	40	5	1.62	เห็นด้วย

**จุดมุ่งหมายของการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตร-
กรรมในปัจจุบัน**

จุดมุ่งหมายของการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตร-กรรมในปัจจุบัน สามารถเรียงลำดับจุดมุ่งหมายตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำการ ตัวอย่างจากมากไปหาน้อยได้ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 10 กล่าวคือ (1) เพื่อบริการความรู้ ทักษะทางการเกษตร แก่บุคคลทั่วไป (2) เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ของเกษตรกร (3) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลเป้าหมาย (4) เพื่อสร้างความสัมพันธ์และเผยแพร่ชื่อเสียงของวิทยาลัยเกษตรกรรม (5) เพื่อสนองนโยบายของกรมอาชีวศึกษา (6) เพื่อลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นฐานของเกษตรกร (7) เพื่อเพิ่มปริมาณงานของอาจารย์

การที่จุดมุ่งหมายของการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรมในปัจจุบัน คือ เพื่อบริการความรู้ ทักษะทางการเกษตร แก่บุคคลทั่วไป อาจจะเป็นเพราะว่ามีบุคลากรที่มีความรู้พร้อมทั้งทางพืชและสัตว์หลายสาขาวิชา

ตารางที่ 10 จุดมุ่งหมายของการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรมในปัจจุบัน

จุดมุ่งหมาย	จำนวน (N = 112)	ร้อยละ
- เพื่อบริการความรู้ ทักษะทางการเกษตร แก่บุคคลทั่วไป	27	24.11
- เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ของเกษตรกร	22	19.64
- เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลเป้าหมาย	20	17.86
- เพื่อสร้างความสัมพันธ์และเผยแพร่ชื่อเสียงของวิทยาลัยเกษตรกรรม	19	16.96
- เพื่อสนองนโยบายของกรมอาชีวศึกษา	14	12.50
- เพื่อลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นฐานของเกษตรกร	7	6.25
- เพื่อเพิ่มปริมาณงานของอาจารย์	3	2.68

ความเห็นของอาจารย์ที่เป็นประชากรตัวอย่างต่อหลักการที่ควรจะเป็นของงาน
ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม

หลักการที่เสนอว่าควรจะเป็นหลักการของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน ของวิทยาลัยเกษตรกรรมตามความเห็นของอาจารย์ประชากรตัวอย่าง พบว่าหลักการที่ได้นำเสนอ หลักการที่อาจารย์ประชากรตัวอย่างเห็นด้วยว่าควรจะเป็นมีอยู่ 3 หลักการ เรียงตามลำดับความขัณมีเลขคณิต ($\bar{X}$) จากมากไปหาน้อยได้ดังแสดงในตารางที่ 11 คือ

1. เทคนิควิธีการ/กลยุทธ์ที่ใช้เน้นยึดหลักในการสนับสนุนด้านทักษะ ประสบการณ์ ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมที่มีอยู่ในวิทยาลัยไปสู่งาน/ เจ้าหน้าที่พัฒนาที่ให้ความช่วยเหลือโดยตรงแก่เกษตรกรในท้องถิ่น

2. กลุ่มบุคคลเป้าหมายของงานส่งเสริมนี้เป็นทั้งบุคลากรของวิทยาลัยเกษตรกรรม และชุมชนภายนอกวิทยาลัยเกษตรกรรมอีกด้วย

3. งานส่งเสริมอาชีพและให้บริการชุมชน เป็นกิจกรรมที่ใช้กระบวนการให้การศึกษาย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตแก่บุคคลเป้าหมาย เป็นการให้การศึกษที่ไม่มีรูปแบบเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า

ส่วนความเห็นของอาจารย์ประชากรตัวอย่างที่ไม่แน่ใจต่อหลักการที่ได้เสนอ คือเป้าหมายสุดท้ายของการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน ได้แก่ การปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพในวิชาชีพและการทำงานของบุคลากรในวิทยาลัยเกษตรกรรมเอง

หลักการที่ว่ากิจกรรมในหน้าที่ส่งเสริมและบริการชุมชน มุ่งเน้นที่ต้องการปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนของบุคลากรของวิทยาลัยเกษตรกรรมเป็นสำคัญ อาจารย์ประชากรตัวอย่างไม่แน่ใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่างานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม จะมุ่งเน้นการพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ทางการเกษตรให้ตัวเกษตรกรโดยตรง ไม่ใช่เป็นการพัฒนาตัวอาจารย์หรือบุคลากรของวิทยาลัยเกษตรกรรม

การดำเนินงานส่งเสริมวิทยากรไปสู่เกษตรกรโดยตรงเป็นกิจกรรมรองๆ ซึ่งอาจารย์ไม่แน่ใจ อาจจะเป็นเพราะว่าหลักการเหล่านี้มีความหมายที่เกี่ยวข้องและ เป็นงานหลักของวิทยาลัยเกษตรกรรมอยู่แล้ว

ตารางที่ 11 ความเห็นของอาจารย์ประจำกรตัวอย่างต่อหลักการของงานส่งเสริมเผยแพร่การเกษตรของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ควรจะเป็นตามความเห็นของอาจารย์

หลักการ	ความเห็น			$\bar{X}$	ความหมาย
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
	2	1	0		

หลักการของงานส่งเสริมเผยแพร่การเกษตรของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ควรจะเป็น						
-งานส่งเสริมอาชีพและให้บริการชุมชนเป็นกิจกรรมที่ใช้กระบวนการให้การศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตแก่บุคคลเป้าหมาย เป็นการให้การศึกษาที่ไม่มีรูปแบบ เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า	(N=132)	91	34	7	1.64	เห็นด้วย
-กิจกรรมในหน้าที่ส่งเสริมและบริการชุมชน มุ่งเน้นที่ต้องการปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนของบุคลากรของวิทยาลัยเกษตรกรรมเป็นสำคัญ	(N=132)	57	56	19	1.29	ไม่แน่ใจ
-กลุ่มบุคคลเป้าหมายของงานส่งเสริมนี้เป็นทั้งบุคลากรของวิทยาลัยเกษตรกรรมและชุมชนภายนอกวิทยาลัยเกษตรกรรมอีกด้วย	(N=132)	92	33	7	1.64	เห็นด้วย
-เทคนิควิธีการ/กลยุทธ์ที่ใช้เน้นยึดหลักในการสนับสนุนด้านทักษะประสบการณ์ ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ที่เหมาะสมที่มีอยู่ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ไปสู่งาน/เจ้าหน้าที่พัฒนาที่ให้ความช่วยเหลือโดยตรงแก่เกษตรกรในท้องถิ่น	(N=132)	100	29	3	1.73	เห็นด้วย
-การดำเนินการส่งเสริมวิชาการไปสู่เกษตรกรโดยตรงควรเป็นกิจกรรมรองๆ	(N=130)	54	56	20	1.26	ไม่แน่ใจ
-เป้าหมายสุดท้ายของการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน ได้แก่ การปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพในวิชาชีพ และการทำงานของบุคลากรในวิทยาลัยเกษตรกรรมเอง	(N=130)	76	37	17	1.45	ไม่แน่ใจ

ความเห็นของอาจารย์ประจำกรตวอย่างที่มีต่อกิจกรรมที่ได้นำเสนอ และการ
กระทำกิจกรรมจริงในงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน

จากรายละเอียดในตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ประจำกรตวอย่างได้มีความเห็นด้วยว่า กิจกรรมต่างๆที่ได้นำเสนอนั้นวิทยาลัยเกษตรกรรมควรจะทำในการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน กิจกรรมต่างๆดังกล่าวเรียงตามลำดับตามค่าของมัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ได้แก่

1. ให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการแก่เกษตรกรเป้าหมาย
2. จัดให้มีศูนย์/สำนักฝึกอบรมในวิทยาลัยเกษตรกรรม เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่สนใจได้เพิ่มพูนทักษะ
3. จัดให้มีฟาร์มดำเนินการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้สาธิตในวิทยาลัยเกษตรกรรม
4. ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรโดยผ่านสื่อมวลชน ทั้งสิ่งพิมพ์และสื่อดิจิทัล เช่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
5. จัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น
6. จัดหน่วยพันธุ์ไม้และพันธุ์สัตว์แก่เกษตรกร
7. จัดสาธิตรูปแบบของฟาร์มที่เหมาะสมด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดของเกษตรกรเป้าหมายในพื้นที่ทำกินของเกษตรกร
8. ให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการแก่หน่วยงานพัฒนา และ/หรือเอกชน
9. เข้าร่วมงานวันเกษตรแสดงกิจกรรมส่งเสริมการเกษตรที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานอื่น
10. ดำเนินการวางแผนและปฏิบัติงานในโครงการพัฒนาการเกษตรและ/หรือพัฒนาชนบทแบบผสมผสานร่วมกับหน่วยงาน และ/หรือเจ้าหน้าที่พัฒนา
11. จัดประชุมสัมมนาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
12. จัดงานวันเกษตรหรือเกษตรแฟร์ในวิทยาลัยเกษตรกรรม
13. จัดให้มีบุคลากรออกเยี่ยมเยียนเกษตรกรที่ไร่นา ที่ทำกิน และที่พักอาศัย
14. ดำเนินการโครงการนำร่องหรือโครงการต้นแบบเกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตรและการพัฒนาชนบท

15. จัดให้มีหน่วยงานป้องกันกำจัดแมลง โรคพืช และโรคพยาธิสัตว์เลี้ยงในวิทยาลัยเกษตรกรรม
 16. จัดนักวิชาการให้การสนับสนุนแก่โครงการและกิจกรรมพัฒนาของหน่วยงานเอกชน
 17. ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติในท้องถิ่น ด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับเกษตรกร เพื่อการทดสอบความถูกต้องของวิชาการ
 18. จัดงานวันเกษตรแสดงผลงานและนิทรรศการในพื้นที่ทำกินของเกษตรกร
 19. แจกแจกเมล็ดพันธุ์ กุลาพันธุ์ไม้ และสัตว์เลี้ยง รวมถึงประมง ไปสู่เกษตรกร
- จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นได้ว่า การให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการแก่เกษตรกรเป้าหมาย จัดให้มีศูนย์/สำนักฝึกอบรมในวิทยาลัยเกษตรกรรม เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่สนใจได้เพิ่มพูนทักษะ จัดให้มีฟาร์มดำเนินการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้ในการสาธิตในวิทยาลัยเกษตรกรรม และการดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรโดยผ่านสื่อมวลชน ทั้งสิ่งพิมพ์และสื่อทัศนูปกรณ์ เช่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ซึ่งมีความสำคัญมากกว่ากิจกรรมอื่นๆตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการส่งเสริมให้เกษตรกรประกอบอาชีพทางการเกษตร จำเป็นที่เกษตรกรต้องมีความรู้ที่ถูกต้องในการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ หากเกษตรกรขาดความรู้ที่ถูกต้องในด้านนี้แล้ว การประกอบอาชีพด้านการเกษตรก็อาจจะไม่ประสบผลสำเร็จหรืออาจล้มเหลวได้ ดังจะเห็นได้จากกลุ่มอาจารย์ประชากรตัวอย่างได้ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ

การกระทำจริงในการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนตามกิจกรรมที่ได้

เสนอ

กิจกรรมที่ได้เสนอนั้นวิทยาลัยเกษตรกรรมได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับลักษณะที่ทั้งกระทำบ่อย กระทำนานาครั้ง และไม่เคยกระทำ ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

กิจกรรมที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้กระทำและอยู่ในเกณฑ์ที่จัดว่าบ่อย ได้แก่

1. จัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น
2. จำหน่ายพันธุ์ไม้และพันธุ์สัตว์แก่เกษตรกร
3. ให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการแก่เกษตรกรเป้าหมาย

กิจกรรมการจัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น การจำหน่ายพันธุ์ไม้และพันธุ์สัตว์แก่เกษตรกร การให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการแก่เกษตรกรเป้าหมาย เป็นกิจกรรมที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้กระทำและอยู่ในเกณฑ์ที่จัดว่าน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนของชาติและงานบริการชุมชน เป็นหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรกรรม ซึ่งได้จัดการศึกษาออกเป็น 2 ระบบ คือ การจัดการศึกษาในระบบ และการจัดการศึกษานอกระบบ หรือการจัดการศึกษาหลักสูตรพิเศษ ซึ่งกิจกรรมฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นก็เป็นการศึกษานอกระบบ และการบริการและส่งเสริมสนับสนุนอาชีพของประชาชน เพื่อช่วยให้ประชาชนมีงานทำและเพิ่มพูนรายได้ให้ได้มากยิ่งขึ้น

กิจกรรมที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้กระทำอยู่ในเกณฑ์ที่จัดว่านานาครั้ง ได้แก่

1. จัดให้มีฟาร์มดำเนินการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ เพื่อใช้สาธิตในวิทยาลัยเกษตรกรรม
2. จัดให้มีศูนย์/สำนักฝึกอบรมในวิทยาลัยเกษตรกรรม เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่สนใจได้เพิ่มพูนทักษะ
3. ให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการแก่หน่วยงานพัฒนา และ/หรือเอกชน
4. แจกแจกเมล็ดพันธุ์ กล้าพันธุ์ไม้ และสัตว์เลี้ยง รวมถึงประมง ไปสู่เกษตรกร
5. ดำเนินการวางแผนและปฏิบัติงานในโครงการพัฒนาการเกษตรและ/หรือพัฒนาชนบทแบบประสมประสาน ร่วมกับหน่วยงานและ/หรือเจ้าหน้าที่พัฒนา
6. เข้าร่วมงานวันเกษตรแสดงกิจกรรมส่งเสริมการเกษตรที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานอื่น
7. ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเกษตรโดยผ่านสื่อมวลชน ทั้งสิ่งพิมพ์และสื่อทัศนูปกรณ์ เช่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
8. จัดนักวิชาการให้การสนับสนุนแก่โครงการและกิจกรรมพัฒนาของหน่วยงานและเอกชน
9. จัดให้มีบุคลากรออกเยี่ยมเยือนเกษตรกรที่ไร่นา ที่ทำกิน และที่พักอาศัย
10. ดำเนินการโครงการนำร่องหรือโครงการต้นแบบเกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตรและการพัฒนาชนบท

11. จัดสร้างรูปแบบของฟาร์มที่เหมาะสม ด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดของเกษตรกร เป้าหมายในพื้นที่ทำกินของเกษตรกร

12. จัดประชุมสัมมนาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

13. จัดให้มีหน่วยงานป้องกันกำจัดแมลง โรคพืช และโรคพยาธิสัตว์เลี้ยง ในวิทยาลัยเกษตรกรรม

14. จัดงานวันเกษตรหรือเกษตรแฟร์ในวิทยาลัยเกษตรกรรม

การจัดให้มีฟาร์มดำเนินการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้สาธิตในวิทยาลัยเกษตรกรรม การจัดให้มีศูนย์/สำนักฝึกอบรมในวิทยาลัยเกษตรกรรม เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่สนใจได้เพิ่มพูนทักษะ และการให้คำปรึกษาแนะนำวิชาการแก่หน่วยงานพัฒนาและ/หรือเอกชน กิจกรรมเหล่านี้ทางวิทยาลัยเกษตรกรรมได้จัดเสริมให้กับเกษตรกรนานาครั้ง อาจจะเป็นเพราะว่าเมื่อเกษตรกรมีความต้องการ หรือทางวิทยาลัยมีงานวิชาการใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ให้กับเกษตรกรตามความจำเป็นและความต้องการของเกษตรกรเป็นช่วงๆไป

กิจกรรมที่สามารถจัดอยู่ในเกณฑ์ที่ว่าวิทยาลัยเกษตรกรรมไม่เคยกระทำ ได้แก่

1. จัดงานวันเกษตรแสดงผลงานและนิทรรศการในพื้นที่ทำกินของเกษตรกร

2. ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติในท้องถิ่น ด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับเกษตรกร เพื่อการทดสอบความถูกต้องของวิชาการ

การจัดงานวันเกษตรแสดงผลงานและนิทรรศการในพื้นที่ทำกินของเกษตรกร และการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติในท้องถิ่น ด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับเกษตรกร เพื่อการทดสอบความถูกต้องของวิชาการ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้วิทยาลัยเกษตรกรรมไม่เคยกระทำเลย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้จัดทำไป เมื่อเกษตรกรขาดความสนใจแล้วกิจกรรมดังกล่าวจึงต้องเลิกหรือต่อไป ตามความเห็นของอาจารย์ประจำภาคตัวอย่างที่ได้จากการวิเคราะห์

จากความเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับกิจกรรมการให้ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน นั้น สามารถกล่าวสรุปได้ว่า วิทยาลัยควรดำเนินการให้เพิ่มมากขึ้นทุกกิจกรรมที่นำเสนอ ยกเว้นเรื่องการจัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น การจำหน่ายพันธุ์ไม้และพันธุ์สัตว์แก่เกษตรกร และการให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการแก่เกษตรกรเป้าหมาย เหล่านี้วิทยาลัยได้ดำเนินการให้บริการเหมาะสมดีแล้ว

ตารางที่ 12 ความเห็นของอาจารย์ที่มีต่อกิจกรรมที่เสนอและการกระทำจริง จำแนกตามกิจกรรมที่เสนอความเห็นและการกระทำจริง

กิจกรรม	ความเห็น			$\bar{X}$	ความหมาย	การกระทำจริง			$\bar{X}$	ความหมาย
	-----					-----				
	ควร กระทำ	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย			บ่อยๆ	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย		
	2	1	0			2	1	0		

1. ให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการ แก่เกษตรกรเป้าหมาย (N=133)	129	3	1	1.96	เห็นด้วย (N=133)	78	51	4	1.56	กระทำบ่อย
2. จัดให้มีศูนย์/สำนักฝึกอบรมใน วิทยาลัยเกษตรกรรม เพื่อเปิด โอกาสให้บุคคลที่สนใจได้ เพิ่มพูนทักษะ (N=133)	126	5	2	1.93	เห็นด้วย (N=131)	73	37	21	1.40	กระทำนานๆครั้ง
3. จัดให้มีฟาร์มดำเนินการปลูก พืชและเลี้ยงสัตว์ เพื่อใช้การ สาธิตในวิทยาลัยเกษตรกรรม (N=133)	123	9	1	1.92	เห็นด้วย (N=131)	75	38	20	1.42	กระทำนานๆครั้ง
4. จัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น (N=133)	123	8	2	1.91	เห็นด้วย (N=133)	124	9	0	1.93	กระทำบ่อย
5. ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารทางการเกษตร โดยผ่านสื่อมวลชน ทั้งสิ่งพิมพ์ และสื่อกึ่งทัศนูปกรณ์ เช่น วิทยุ กระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ (N=133)	123	9	1	1.92	เห็นด้วย (N=133)	48	59	26	1.17	กระทำนานๆครั้ง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

กิจกรรม	ความเห็น			$\bar{X}$	ความหมาย	การกระทำจริง			$\bar{X}$	ความหมาย
	ควร	ไม่	ไม่			บ่อยๆ	นานๆ	ไม่เคย		
	กระทำ	แน่ใจ	เห็นด้วย							
	2	1	0			2	1	0		
6. จำหน่ายพันธุ์ไม้และพันธุ์สัตว์ แก่เกษตรกร (N=133)	123	8	2	1.91	เห็นด้วย (N=133)	92	37	4	1.66	กระทำบ่อย
7. จัดสำนักรูปแบบของฟาร์มที่ เหมาะสม ด้วยความร่วมมืออย่าง ใกล้ชิดของเกษตรกรเป้าหมาย ในพื้นที่ทำกินของเกษตรกร (N=133)	118	13	2	1.87	เห็นด้วย (N=133)	46	51	36	1.08	กระทำนานาครั้ง
8. ให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการ แก่หน่วยงานพัฒนา และ/หรือ เอกชน (N=133)	117	15	1	1.87	เห็นด้วย (N=133)	55	70	8	1.35	กระทำนานาครั้ง
9. เข้าร่วมงานวันเกษตรแสดง กิจกรรมส่งเสริมการเกษตรที่ จัดขึ้นโดยหน่วยงานอื่น (N=133)	115	17	1	1.86	เห็นด้วย (N=133)	41	78	14	1.20	กระทำนานาครั้ง
10. ดำเนินการวางแผนและปฏิบัติ งานในโครงการพัฒนาการ เกษตร และ/หรือพัฒนาชนบท แบบประสมประสาน ร่วมกับ หน่วยงานและ/หรือเจ้าหน้าที่ พัฒนา (N=133)	114	17	2	1.84	เห็นด้วย (N=133)	24	71	38	0.89	กระทำนานาครั้ง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

กิจกรรม	ความเห็น			$\bar{X}$	ความหมาย	การกระทำจริง			$\bar{X}$	ความหมาย
	-----					-----				
	ควร กระทำ	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย			บ่อยๆ	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย		
	2	1	0			2	1	0		

11.	จัดประชุมสัมมนาในเรื่องที่ เกี่ยวข้องกับการเกษตร (N=133)	114	16	3	1.83	เห็นด้วย (N=133)	24	71	38	0.89	กระทำนานาครั้ง
12.	จัดงานวันเกษตรหรือเกษตรแฟร์ ในวิทยาลัยเกษตรกรรม (N=133)	113	16	4	1.82	เห็นด้วย (N=133)	19	64	50	0.76	กระทำนานาครั้ง
13.	จัดให้มีบุคลากรออกเยี่ยมเยียน เกษตรกรที่ไร่นา ที่ทำกิน และที่พักอาศัย (N=133)	112	17	4	1.81	เห็นด้วย (N=133)	46	57	30	1.12	กระทำนานาครั้ง
14.	ดำเนินการโครงการนาร่อง หรือโครงการต้นแบบเกี่ยวกับ การพัฒนาการเกษตรและ การพัฒนาชนบท (N=133)	110	21	2	1.81	เห็นด้วย (N=133)	41	63	29	1.09	กระทำนานาครั้ง
15.	จัดให้มีหน่วยงานป้องกันกำจัด แมลง โรคพืช และโรคพยาธิ สัตว์เลี้ยง ในวิทยาลัยเกษตรกรรม (N=133)	102	26	5	1.73	เห็นด้วย (N=133)	29	43	61	0.76	กระทำนานาครั้ง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

กิจกรรม	ความเห็น			$\bar{X}$	ความหมาย	การกระทำจริง			$\bar{X}$	ความหมาย
	-----					-----				
	ควร กระทำ	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย			บ่อยๆ	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย		
	2	1	0			2	1	0		

16.	จัดงานวันเกษตรแสดงผลงาน และนิทรรศการในพื้นที่ทำกิน ของเกษตรกร (N=133)	101	27	5	1.72	เห็นด้วย (N=133)	17	53	63	0.65	ไม่เคยกระทำ
17.	จัดนักวิชาการให้การสนับสนุน แก่โครงการและกิจกรรมพัฒนา ของหน่วยงานและเอกชน (N=133)	100	30	3	1.73	เห็นด้วย (N=133)	39	74	20	1.14	กระทำนานๆครั้ง
18.	ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติใน ท้องถิ่น ด้วยความร่วมมืออย่าง ใกล้ชิดกับเกษตรกร (N=133)	98	34	1	1.73	เห็นด้วย (N=133)	19	47	67	0.63	ไม่เคยกระทำ
19.	แจกเมล็ดพันธุ์ กล้าพันธุ์ไม้ และสัตว์เลี้ยง รวมถึงประมง ไปสู่เกษตรกร (N=133)	97	26	10	1.65	เห็นด้วย (N=133)	54	66	13	1.31	กระทำนานๆครั้ง

ความเห็นของอาจารย์ประจำภาควิชาการตัวอย่างที่มีต่อคุณสมบัติที่เหมาะสมของวิชาการที่จะนำไปส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม

คุณสมบัติของวิชาการที่เหมาะสมที่จะนำไปส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรมเรียงคุณสมบัติของวิชาการตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำภาควิชาการตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังรายละเอียดในตารางที่ 13 ดังนี้ (1) คุณสมบัติง่ายต่อการปฏิบัติ (2) เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและสอดคล้องกับวัฒนธรรมและประเพณี (3) เกษตรกรสนใจและมีความต้องการ (4) ลงทุนในการผลิตต่ำ (5) หาตลาดผลิตภัณฑ์ได้ง่าย (6) มีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและลคมลพิษ

อาจจะเป็นได้ว่าคุณสมบัติของวิชาการที่เหมาะสม ที่เป็นเรื่องง่ายต่อการปฏิบัติ เพราะคุณสมบัติดังกล่าวมีความเหมาะสมต่อเกษตรกรที่ต้องการผลการดำเนินงานที่รวดเร็ว โดยใช้ความพยายามและปัจจัยดำเนินการไม่มาก การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ก็สามารถให้ผลเร็ว ทั้งนี้เพื่อการสร้างขวัญกำลังใจของเกษตรกรและบุคคลเป้าหมายด้วย

ตารางที่ 13 ความเห็นของอาจารย์ประจำภาควิชาการตัวอย่างที่มีต่อคุณสมบัติของวิชาการที่เหมาะสมที่จะนำไปส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม

คุณสมบัติของวิชาการที่เหมาะสม	จำนวน (N = 104)	ร้อยละ
- ง่ายต่อการปฏิบัติ	101	97.12
- เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและสอดคล้องกับวัฒนธรรมและประเพณี	84	80.77
- เกษตรกรสนใจและมีความต้องการ	69	66.35
- ลงทุนในการผลิตต่ำ	63	60.58
- หาตลาดผลิตภัณฑ์ได้ง่าย	40	38.46
- มีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและลคมลพิษ	19	18.27

สาระทางวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้นำไปใช้จริง และควรนำไปใช้ในงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน

สาระทางวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้นำไปใช้จริง เรียงลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำครุตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงไว้ในตารางที่ 14 ดังนี้ (1) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการผลิตทางการเกษตร (2) เทคนิคและขั้นตอนการผลิต เช่น พืช สัตว์เลี้ยง และประมง (3) การแปรรูปผลิตผลการเกษตร (4) การสันนทาการและการพักผ่อนหย่อนใจ (5) การใช้ประโยชน์จากเวลาว่าง (6) การตลาดและการจำหน่ายแจกผลผลิตทางการเกษตร (7) การจัดตั้งกลุ่มพัฒนาตนเอง (8) การชี้แนะการมีงานทำแก่บุคคลเป้าหมาย (9) โภชนาการและสุขอนามัย รวมถึงการจัดการในครัวเรือน (10) การพัฒนาและเสริมสร้างกิจกรรมเยาวชนในท้องถิ่น (11) การอนุรักษ์การพัฒนาและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างฉลาด และกลยุทธ์และขั้นตอนการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาตนเอง

สาระทางวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมควรนำไปใช้ เรียงตามจำนวนคำตอบที่เป็นความเห็นของอาจารย์ประจำครุตัวอย่างจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ (1) การอนุรักษ์การพัฒนาและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างฉลาด (2) การตลาดและการจำหน่ายแจกผลผลิตทางการเกษตร (3) โภชนาการและสุขอนามัย รวมถึงการจัดการในครัวเรือน (4) การจัดตั้งกลุ่มพัฒนาตนเอง และการชี้แนะการมีงานทำแก่บุคคลเป้าหมาย (5) กลยุทธ์และขั้นตอนการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาตนเอง (6) การพัฒนาและเสริมสร้างกิจกรรมเยาวชนในท้องถิ่น (7) การใช้ประโยชน์จากเวลาว่าง (8) การแปรรูปผลิตผลการเกษตร (9) การสันนทาการและการพักผ่อนหย่อนใจ (10) เทคนิคและขั้นตอนการผลิต เช่น พืช สัตว์เลี้ยง และประมง (11) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการผลิตทางการเกษตร

สาระวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้นำไปใช้จริงกับสาระวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมควรนำไปใช้นั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการผลิตทางการเกษตร เทคนิคและขั้นตอนการผลิต เช่น พืช สัตว์เลี้ยง และประมง การใช้ประโยชน์จากเวลาว่าง การตลาดและการจำหน่ายแจกผลผลิตทางการเกษตร การจัดตั้งกลุ่มพัฒนาตนเอง การชี้แนะการมีงานทำแก่บุคคลเป้าหมาย โภชนาการและสุขอนามัย รวมถึงการจัดการในครัวเรือน การพัฒนาและเสริมสร้างกิจกรรม

เยาวชนในท้องถิ่น การอนุรักษ์การพัฒนาและการใช้ทรัพยากรอย่างฉลาด กลยุทธ์และขั้นตอนการพัฒนาชนบทและพัฒนาตนเอง

สาระวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้นำไปใช้จริง กับสาระวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมควรนำไปใช้ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ได้แก่ การแปรรูปผลิตผลการเกษตร การสันหนากการและการพักผ่อนหย่อนใจ การเกษตรผสมผสาน อาจจะเป็นเพราะว่าอาจารย์ประจำครตัวอย่างได้นำเอาสาระทางวิชาการเหล่านี้ควรนำไปใช้ปฏิบัติ และได้มีการปฏิบัติจริง

จากความเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสาระทางวิชาการ สามารถกล่าวสรุปเป็นความหมายได้ว่า สาระทางวิชาการที่วิทยาลัยควรดำเนินการให้บริการเพิ่มมากขึ้นทุกเรื่องที่น่าสนใจ ยกเว้นเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการผลิตทางการเกษตร และเทคนิคและขั้นตอนการผลิต ซึ่งทั้งสองเรื่องอาจารย์เห็นว่าควรดำเนินการลดลง และในเรื่องการแปรรูปผลิตผลเกษตร การสันหนากการ และการพักผ่อนหย่อนใจ นั้นวิทยาลัยได้ให้บริการเหมาะสมดีแล้ว

เรื่องที่วิทยาลัยควรบริการเพิ่มขึ้นนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าการประกอบอาชีพเกษตรกรรมต้องเกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากร ถ้าหากเกษตรกรไม่มีความรู้ที่ถูกต้องและมีการใช้ทรัพยากรอย่างผิดๆ ผลเสียก็จะเกิดกับตัวเกษตรกรในระยะยาวต่อไป การตลาดก็มีความสำคัญ เพราะถ้าเกษตรกรผลิตสินค้าได้แล้วแต่ไม่มีความรู้ทางด้านการตลาด อาจจะถูกเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง ทำให้เกิดการขาดทุนได้ ส่วนด้านโภชนาการและสุขอนามัยก็เป็นสิ่งสำคัญ ถ้าหากขาดความรู้ทางด้านนี้จะก่อให้เกิดผลเสียต่อตัวเกษตรกรเอง และผู้บริโภคด้วย

ตารางที่ 14 สาระทางวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้นำไปใช้จริง และควรมำไปใช้
ในงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน

สาระทางวิชาการ	การนำไปใช้จริง ควรมำไปใช้				X ²
	(N = 133)		(N = 133)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
-ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการผลิตทางการเกษตร	120	90.22	58	43.61	20.90**
-เทคนิคและขั้นตอนการผลิต เช่น พืช					
สัตว์เลี้ยง และประมง	117	87.97	66	49.62	13.66**
-การแปรรูปผลิตผลการเกษตร	101	75.94	77	57.89	2.97NS
-การสันหนากการและการพักผ่อนหย่อนใจ	65	48.87	73	54.89	0.58NS
-การใช้ประโยชน์จากเวลาว่าง	53	39.85	86	64.66	8.31**
-การตลาดและการจำหน่ายแจกผลผลิต					
ทางการเกษตร	52	39.10	97	72.93	14.20**
-การจัดตั้งกลุ่มพัฒนาตนเอง	50	37.59	89	66.92	11.51**
-การขึ้นแะการมีงานทำแก่บุคคลเป้าหมาย	46	34.59	89	66.92	14.34**
-โภชนากการและสุขอนามัย รวมถึงการ					
จัดการในครัวเรือน	42	31.58	90	67.67	18.18**
-การพัฒนาและเสริมสร้างกิจกรรมเยาวชน					
ในท้องถิ่น	39	29.32	87	65.41	19.05**
-การอนุรักษ์ การพัฒนาและการใช้ทรัพยากร					
ธรรมชาติอย่างฉลาด	33	24.81	104	78.20	37.83**
-กลยุทธ์และขั้นตอนการพัฒนาชนบทและการ					
พัฒนาตนเอง	33	24.81	88	66.17	25.92**

NS = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01

แหล่งวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมนำมาใช้ และควรนำมาใช้ในงานส่งเสริม

อาชีพและบริการชุมชน

แหล่งวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้นำไปใช้จริงในปัจจุบัน เรียงลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประชากรตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงไว้ในตารางที่ 15 ดังนี้ (1) วิทยาลัยเกษตรกรรมเอง (2) วิชาการที่อาจารย์มีอยู่ (3) ความรู้สึกหรือสำนึกสำนึกของอาจารย์เอง (4) การรายงานจากข้อมูลข่าวสารและแหล่งเอกสารต่างๆ (5) เกษตรกรตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ (6) หน่วยงานพัฒนาโดยตรง เช่น กรมพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร (7) งานวิจัยของหน่วยงานต่างๆ

แหล่งวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมควรนำมาใช้ เรียงลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประชากรตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงไว้ในตารางที่ 15 ดังนี้ (1) เกษตรกรตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ และหน่วยงานพัฒนาโดยตรง เช่น กรมพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร (2) การรายงานจากข้อมูลข่าวสารและแหล่งเอกสารต่างๆ (3) วิชาการที่อาจารย์มีอยู่ (4) วิทยาลัยเกษตรกรรมเอง (5) ความรู้สึกหรือสำนึกสำนึกของอาจารย์เอง (6) วิทยาลัยเกษตรกรรมอื่นๆ

แหล่งวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมนำมาใช้ และควรนำมาใช้ในงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 ได้แก่ วิทยาลัยเกษตรกรรมเอง วิชาการที่อาจารย์มีอยู่ ความรู้สึกหรือสำนึกสำนึกของอาจารย์เอง

แหล่งวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมนำมาใช้ และควรนำมาใช้ในงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ หน่วยงานพัฒนาโดยตรง เช่น กรมพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร

แหล่งวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมนำมาใช้ และควรนำมาใช้ในงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ได้แก่ การรายงานจากข้อมูลข่าวสารและแหล่งเอกสารต่างๆ เกษตรกรตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ

จากความเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับแหล่งวิชาการ สามารถกล่าวสรุปเป็นความหมายได้ว่า แหล่งวิชาการที่วิทยาลัยควรใช้ดำเนินการให้บริการเพิ่มขึ้น ได้แก่ หน่วยงานพัฒนาโดยตรง เช่น กรมพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าหน่วยงานเหล่านี้ได้มีการค้นคว้าทดลองต่างๆที่เหมาะสมกับพื้นที่ปฏิบัติของเกษตรกร และสามารถนำเอาไปใช้ได้เลย

ส่วนแหล่งวิชาการที่ได้ใช้ดำเนินการอยู่แต่ควรใช้ลดลง ได้แก่ วิทยาลัยเกษตรกรรม วิชาการที่อาจารย์มีอยู่ ความรู้สึกหรือสำนึกของอาจารย์เอง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าแหล่งความรู้เหล่านั้นยังไม่กว้างขวางเพียงพอ ดังนั้นจึงควรมีการนำเอาความรู้ใหม่จากแหล่งอื่นมาช่วยเสริม

แหล่งวิชาการที่อาจารย์คิดว่าได้ใช้ดำเนินการเหมาะสมดีแล้ว ได้แก่ การรายงานจากข้อมูลข่าวสารและแหล่งเอกสารต่างๆ เกษตรกรตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเกษตรกรจะมีความตื่นตัว มีความสนใจต่อข่าวสารใหม่ๆ และยอมรับวิธีการขั้นตอนในการปฏิบัติได้ง่าย จากการที่ได้พบเห็นจากเกษตรกรตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 15 แหล่งวิชาการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมนำมาใช้ และควรนำมาใช้ในงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน

แหล่งวิชาการ	แหล่งที่ใช้ใน แหล่งที่ควรใช้ ปัจจุบัน				X ²
	(N = 133)		(N = 133)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
-วิทยาลัยเกษตรกรรมเอง	129	96.99	42	31.58	43.25**
-วิชาการที่อาจารย์มีอยู่	102	76.69	55	41.35	13.47**
-ความรู้สึกหรือสำนึกส่วนตัวของอาจารย์เอง	79	59.40	41	30.83	11.40**
-การรายงานจากข้อมูลข่าวสารและแหล่งเอกสารต่างๆ	78	58.65	78	58.65	0.01 ^{ns}
-เกษตรกรตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ	77	57.89	89	66.92	1.01 ^{ns}
-หน่วยงานพัฒนาโดยตรง เช่น กรมพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร	62	46.62	89	66.92	5.19*

NS = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

* = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01

บุคคลเป้าหมายของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม

บุคคลเป้าหมายของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรมในปัจจุบัน เรียงลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำกรตวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 16 ดังนี้ (1) สมาชิกครอบครัวเกษตรกร เช่น พ่อบ้าน แม่บ้าน เยาวชน (2) ผู้นำทางการและผู้นำธรรมชาติ (3) พนักงานส่งเสริมและนักพัฒนาของหน่วยงานต่างๆ (4) บุคคลที่ไม่ใช่ครอบครัวเกษตรกร เช่น ผู้ไม่มีที่ดิน กรรมกร ลูกจ้าง (5) ผู้ประกอบธุรกิจอื่น เช่น พ่อค้า (6) ข้าราชการ เช่น ครู ตำรวจ นักการภารโรง (7) พระภิกษุ ทหาร-ตำรวจก่อนปลดประจำการ และบุคคลที่มีความสนใจ

บุคคลเป้าหมายของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ควรจะเป็น เรียงลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำกรตวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 16 ดังนี้ (1) พนักงานส่งเสริมและนักพัฒนาของหน่วยงานต่างๆ (2) ผู้นำทางการและผู้นำธรรมชาติ (3) บุคคลที่ไม่ใช่ครอบครัวเกษตรกร เช่น ผู้ไม่มีที่ดิน กรรมกร ลูกจ้าง (4) ผู้ประกอบธุรกิจอื่น เช่น พ่อค้า สมาชิกครอบครัวเกษตรกร (เช่น พ่อบ้าน แม่บ้าน เยาวชน (6) ข้าราชการ เช่น ครู ตำรวจ นักการภารโรง (7) พระภิกษุ ทหาร-ตำรวจก่อนปลดประจำการ และบุคคลที่มีความสนใจ

บุคคลเป้าหมายของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม จำแนกเป็นบุคคลเป้าหมายปัจจุบันและบุคคลเป้าหมายที่ควรจะเป็น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 ได้แก่ สมาชิกครอบครัวเกษตรกร เช่น พ่อบ้าน แม่บ้าน เยาวชน ผู้นำทางการและผู้นำธรรมชาติ พนักงานส่งเสริมและนักพัฒนาของหน่วยงานต่างๆ บุคคลที่ไม่ใช่เกษตรกร เช่น กรรมกร ลูกจ้าง ผู้ประกอบธุรกิจอื่น เช่น พ่อค้า

บุคคลเป้าหมายของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม จำแนกเป็นบุคคลเป้าหมายปัจจุบันและบุคคลเป้าหมายที่ควรจะเป็น ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ได้แก่ ผู้นำทางการและผู้นำธรรมชาติ

จากความเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับบุคคลเป้าหมายของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน สามารถกล่าวสรุปเป็นความหมายได้ว่า บุคคลเป้าหมายที่วิทยาลัยควรให้บริการเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ พนักงานส่งเสริมและนักพัฒนาของหน่วยงานต่างๆ อาจจะเป็นเพราะว่า พนักงานส่งเสริมและนักพัฒนาเป็นบุคคลที่คลุกคลีใกล้ชิดเกษตรกร และยังเป็นผู้ปฏิบัติงานในภาคสนาม

ส่วนบุคคลเป้าหมายที่เป็นอยู่แต่ควรให้บริการลดลง ได้แก่ สมาชิกครอบครัวเกษตรกร เช่น พ่อบ้าน แม่บ้าน เยาวชน อาจจะเป็นเพราะว่าครอบครัวเกษตรกรไม่มีความพร้อม เนื่องจากผู้ที่อยู่ในวัยแรงงานได้มีการอพยพไปหางานทำในเมืองมากกว่าที่จะทำการเกษตรอยู่ในชนบท

บุคคลเป้าหมายที่คิดว่าได้ให้บริการเหมาะสมดีแล้ว ได้แก่ ผู้นำทางการ และผู้นำธรรมชาติ อาจจะเป็นเพราะว่าเป็นบุคคลที่สำคัญในงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม และเป็นผู้ที่กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการยอมรับนวัตกรรมใหม่ๆ

ตารางที่ 16 บุคคลเป้าหมายของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม จำแนกเป็นบุคคลเป้าหมายปัจจุบันและบุคคลเป้าหมายที่ควรจะเป็น

บุคคลเป้าหมาย	บุคคลเป้าหมาย ปัจจุบัน (N = 133)		บุคคลเป้าหมาย ที่ควรจะเป็น (N = 133)		X ²
	จำนวน ร้อยละ		จำนวน ร้อยละ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
-สมาชิกครอบครัวเกษตรกร เช่น พ่อบ้าน แม่บ้าน เยาวชน	126	94.74	51	38.35	30.93**
-ผู้นำทางการและผู้นำธรรมชาติ	60	45.11	78	58.65	2.61 ^{ns}
-พนักงานส่งเสริมและนักพัฒนาของ หน่วยงานต่างๆ	42	31.58	80	60.15	12.46**
-บุคคลที่ไม่ใช่เกษตรกร เช่น กรรมการ ลูกจ้าง	41	30.83	69	51.88	7.64**
-ผู้ประกอบการธุรกิจอื่น เช่น พ่อค้า	27	20.30	63	47.37	15.21**

NS = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01

รูปแบบขององค์การบริหารงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน

รูปแบบขององค์การบริหารงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนที่เป็นจริง เรียงตามลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำครตัวอย่างจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ (1) จัดมีหน่วยงานเดียว เพื่อดำเนินงานในด้านส่งเสริม เช่น สำนักงานส่งเสริมอาชีพของวิทยาลัยเกษตรกรรม (2) จัดเป็นหน่วยงานย่อยสังกัดในคณะวิชาต่างๆดำเนินการ (3) จัดให้อาจารย์ที่มีความสนใจร่วมกันรวมกลุ่มกันเองเพื่อดำเนินกิจกรรมนี้ (4) เปิดโอกาสให้แต่ละบุคคลทำงานอย่างอิสระ

รูปแบบขององค์การบริหารงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนที่ควรนำมาใช้ เรียงตามลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำครตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 17 ดังนี้ (1) จัดให้อาจารย์ที่มีความสนใจร่วมกันรวมกลุ่มกันเองเพื่อดำเนินกิจกรรมนี้ (2) เปิดโอกาสให้แต่ละบุคคลทำงานอย่างอิสระ (3) จัดมีหน่วยงานเดียว เพื่อดำเนินงานในด้านส่งเสริม เช่น สำนักงานส่งเสริมอาชีพของวิทยาลัยเกษตรกรรม และจัดเป็นหน่วยงานย่อยสังกัดในคณะวิชาต่างๆดำเนินการ

รูปแบบขององค์การบริหารของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน จำแนกเป็นรูปแบบที่เป็นจริง และรูปแบบที่ควรนำมาใช้ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 ได้แก่ จัดมีหน่วยงานเดียวเพื่อดำเนินงานด้านส่งเสริมอาชีพ เช่น สำนักงานส่งเสริมอาชีพของวิทยาลัยเกษตรกรรม จัดให้อาจารย์ที่มีความสนใจร่วมกันรวมกลุ่มกันเองเพื่อดำเนินกิจกรรมนี้ เปิดโอกาสให้แต่ละบุคคลทำงานอย่างอิสระ

รูปแบบขององค์การบริหารของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน จำแนกเป็นรูปแบบที่เป็นจริงและรูปแบบที่ควรนำมาใช้ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ คือ จัดเป็นหน่วยงานย่อยสังกัดในคณะวิชาต่างๆดำเนินการ

จากความเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับรูปแบบขององค์การบริหารของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน กล่าวสรุปเป็นความหมายได้ว่า รูปแบบขององค์การบริหารที่วิทยาลัยควรจัดให้มีเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ จัดให้อาจารย์ที่มีความสนใจร่วมกันรวมกลุ่มกันเองเพื่อดำเนินกิจกรรมนี้ เปิดโอกาสให้แต่ละบุคคลทำงานอย่างอิสระ อาจจะเป็นเพราะว่าในการปฏิบัติงานนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการปฏิบัติงานตามคำสั่ง ซึ่งก่อให้เกิดความอึดอัด และการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพไม่เต็มที่เท่าที่ควร

ส่วนรูปแบบขององค์กรบริหารที่มีอยู่แต่ควรลดลง คือ จัดมีหน่วยงานเดียวเพื่อดำเนินงานในด้านส่งเสริม เช่น สำนักงานส่งเสริมอาชีพของวิทยาลัยเกษตรกรรม อาจจะ เป็นเพราะว่าในงานด้านการส่งเสริมอาชีพและบริหารชุมชนมีหลายสาขาวิชาที่จะบริการแก่บุคคลเป้าหมาย ถ้าหากมีหน่วยงานเดียวจะก่อให้เกิดความไม่สะดวกต่อการให้บริการและปฏิบัติงาน

รูปแบบขององค์กรบริหารที่อาจารย์คิดว่ามีอยู่เหมาะสมดีแล้ว คือ จัดเป็นหน่วยงานย่อยสังกัดในคณะวิชาต่างๆดำเนินการ อาจจะเป็นเพราะว่าการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนเน้นมีการบริการความรู้หลายสาขาวิชา และเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 17 รูปแบบขององค์กรบริหารของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน จำแนกเป็นรูปแบบที่เป็นจริงและรูปแบบที่ควรนำมาใช้

รูปแบบขององค์กร	รูปแบบที่เป็นจริง		รูปแบบที่ควรนำมาใช้		X ²
	(N = 133)		(N = 133)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
- จัดมีหน่วยเดียวเพื่อดำเนินงานในด้านส่งเสริม เช่น สำนักงานส่งเสริมอาชีพของวิทยาลัยเกษตรกรรม	105	78.95	47	35.34	21.37**
- จัดเป็นหน่วยงานย่อยสังกัดในคณะวิชาต่างๆดำเนินการ	48	36.09	47	35.34	0.00 ^{ns}
- จัดให้อาจารย์ที่มีความสนใจร่วมกันรวมกลุ่มกันเองเพื่อดำเนินกิจกรรมนี้	35	26.32	71	53.38	12.91**
- เปิดโอกาสให้แต่ละบุคคลทำงานอย่างอิสระ	25	18.80	60	45.11	15.24**

NS = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01

บุคลากรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม

บุคลากรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรมในปัจจุบันเรียงตามลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำกรตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 18 ได้แก่ (1) เจ้าหน้าที่ส่งเสริมทำงานเป็นบางเวลา เช่น อาจารย์ บุคลากรอื่น (2) เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ทำงานเฉพาะงานส่งเสริมอาชีพเต็มเวลา (3) นักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรกรรม (4) เจ้าหน้าที่ส่งเสริม/พัฒนาการเกษตรที่มาจากหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชน (5) อาสาสมัครหรือผู้ร่วมงานที่ไม่ต้องการค่าตอบแทน เช่น ผู้นำท้องถิ่น

บุคลากรที่ควรทำหน้าที่ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม

เรียงตามลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำกรตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 18 ได้แก่ (1) นักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่เข้าร่วมโครงการ (2) อาสาสมัครหรือผู้ร่วมงานที่ไม่ต้องการค่าตอบแทน เช่น ผู้นำท้องถิ่น (3) เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ทำงานเฉพาะงานส่งเสริมอาชีพเต็มเวลา และเจ้าหน้าที่ส่งเสริม/พัฒนาการเกษตรที่มาจากหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชน (4) เจ้าหน้าที่ส่งเสริมทำงานเป็นบางเวลา เช่น อาจารย์ บุคลากรอื่น

บุคลากรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม จำแนกเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ในปัจจุบัน และบุคคลที่ควรทำหน้าที่นี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 ได้แก่ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมทำงานเป็นบางเวลา เช่น อาจารย์ บุคลากรอื่น นักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรกรรม เจ้าหน้าที่ส่งเสริม/พัฒนาการเกษตรที่มาจากหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชน อาสาสมัครหรือผู้ร่วมงานที่ไม่ต้องการค่าตอบแทน เช่น ผู้นำท้องถิ่น

บุคลากรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม จำแนกเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ในปัจจุบันและบุคคลที่ควรทำหน้าที่นี้ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ คือ เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ทำงานเฉพาะงานส่งเสริมอาชีพเต็มเวลา

จากความเห็นของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน กล่าวสรุปเป็นความหมายได้ว่า บุคลากรที่วิทยาลัยควรให้เข้าร่วมดำเนินการเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ นักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่เข้าร่วมโครงการ อาสาสมัครหรือผู้ร่วมงานที่ไม่ต้องการค่าตอบแทน เช่น ผู้นำท้องถิ่น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษามี

วิทยาลัยเกษตรกรรมเป็นผู้ซึ่งได้รับการฝึกฝนให้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานในท้องถิ่น ส่วนอาสาสมัครหรือผู้ร่วมงานที่ไม่ต้องการค่าตอบแทน เพราะเป็นบุคคลที่ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจและตั้งใจที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป

ส่วนบุคลากรที่ดำเนินการอยู่แต่ควรให้ดำเนินการลดลง คือ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมทำงานเป็นบางเวลา เช่น อาจารย์ บุคลากรอื่น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าบุคลากรที่ทำงานนี้เป็นบางเวลา เป็นต้นว่า อาจารย์จะมีงานหน้าที่หลัก คือ การสอนนักศึกษาในระบบ

บุคลากรที่อาจารย์คิดว่าได้เข้าร่วมดำเนินการอย่างเหมาะสมดีแล้ว คือ เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่ทำงานเฉพาะงานส่งเสริมอาชีพเต็มเวลา อาจจะเป็นเพราะว่าเป็นบุคคลที่ปฏิบัติงานต่อเนื่องได้ตลอดเวลา โดยประสานงานกับอาจารย์และบุคลากรอื่นๆ

ตารางที่ 18 บุคลากรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม จำแนกเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ปัจจุบันและบุคคลที่ควรทำหน้าที่นี้

	บุคคลที่ทำหน้าที่ ในปัจจุบัน (N = 133)		บุคคลที่ควรทำ หน้าที่ (N = 133)		X ²
บุคลากรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมอาชีพ และบริการชุมชน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
- เจ้าหน้าที่ส่งเสริมทำงานเป็นบางเวลา					
เช่น อาจารย์ บุคลากรอื่น	103	77.44	45	33.83	21.95**
- เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่					
ทำงานเฉพาะงานส่งเสริมอาชีพเต็มเวลา	57	42.86	69	51.88	1.34 ^{ns}
- นักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรกรรมที่เข้า					
ร่วมโครงการ	44	33.08	73	54.89	7.69**
- เจ้าหน้าที่ส่งเสริม/พัฒนาการเกษตรที่มา					
จากหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชน	37	27.82	69	51.88	10.27**
- อาสาสมัครหรือผู้ร่วมงานที่ไม่ต้องการ					
ค่าตอบแทน เช่น ผู้นำท้องถิ่น	36	27.07	72	54.14	12.67**

NS = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01

คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ทำงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตร-
กรรม

คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ทำงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตร-
กรรมที่เป็นจริงในปัจจุบัน เรียงตามลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำกรตัว
อย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 19 กล่าวคือ (1) สำเร็จการศึกษาระดับ
ปริญญาตรีขึ้นไป (2) มีประสบการณ์อย่างมากในสนาม (3) มีประสบการณ์อย่างดีทั้งใน
เรื่องที่จะนำไปส่งเสริมและเทคนิควิธีการส่งเสริม และมีความสามารถในการจัดองค์กร
และรวบรวมเกษตรกร (4) มีมนุษยสัมพันธ์อย่างดีกับประชาชนในท้องถิ่น (5) เป็นผู้
เสียสละความสุขส่วนตัวและมีใจรัก (6) มีบุคลิกภาพดี มีความน่าเชื่อถือได้ และบุคลากร
ที่จบสาขาส่งเสริม การศึกษานอกระบบ หรือใกล้เคียง

คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ทำงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตร-
กรรมที่ควรจะเป็น เรียงตามลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำกรตัวอย่างจาก
มากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 19 ได้แก่ (1) มีมนุษยสัมพันธ์อย่างดีกับประชาชนใน
ท้องถิ่น (2) มีประสบการณ์อย่างดีทั้งในเรื่องที่จะนำไปส่งเสริมและเทคนิควิธีการส่งเสริม
(3) มีความสามารถในการจัดองค์กรและรวบรวมเกษตรกร (4) มีประสบการณ์อย่างมาก
ในสนาม (5) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ทำงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตร-
กรรม จำแนกเป็นคุณสมบัติที่เป็นจริงในปัจจุบัน และคุณสมบัติที่ควรจะเป็น มีความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 คือ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนที่เหลือ
นั้นไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

จากความเห็นของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมอาชีพและ
บริการชุมชน กล่าวสรุปเป็นความหมายได้ว่า คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ที่ควรจะมีเพิ่มให้มาก
ขึ้น ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์อย่างดีกับประชาชนในท้องถิ่น มีประสบการณ์อย่างดีในเรื่องที่จะ
นำไปส่งเสริม และเทคนิควิธีการส่งเสริม อาจจะเป็นเพราะว่าการมีมนุษยสัมพันธ์อย่างดี
กับประชาชนในท้องถิ่น เป็นการสร้างศรัทธาความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน เมื่อเกิดความ
ศรัทธาแล้วก่อให้เกิดการยอมรับวิทยาการใหม่ๆ ได้ง่าย ส่วนการมีประสบการณ์อย่างดีใน
เรื่องที่จะนำไปส่งเสริม และเทคนิควิธีการส่งเสริม ก็มีความสำคัญ ซึ่งถ้าหากไม่ชำนาญใน
การปฏิบัติก็จะทำให้ประชาชนเสื่อมความศรัทธาความเชื่อมั่นได้

ส่วนคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ที่เป็นอยู่แต่ควรจะมีลดลง คือ การสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ที่มีคุณวุฒิต่ำกว่า ปริญญาตรีก็สามารถที่จะปฏิบัติงานนี้ได้ผลดีเช่นเดียวกัน เนื่องจากเน้นทักษะการปฏิบัติงานจริง ๆ ซึ่งผู้ที่สำเร็จต่ำกว่าระดับปริญญาในสาขาวิชาชีพเกษตรกรรม มักจะมีความชำนาญทาง ด้านปฏิบัติ ซึ่งตรงกับความต้องการของเกษตรกรบุคคลเป้าหมาย

ตารางที่ 19 คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ที่ทำงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัย เกษตรกรรม จำแนกเป็นคุณสมบัติที่เป็นจริงในปัจจุบัน และคุณสมบัติที่ควรจะเป็น

คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่	คุณสมบัติที่เป็น จริงในปัจจุบัน (N = 133)		คุณสมบัติที่ ที่ควรจะเป็น (N = 133)		X ²
	จำนวน ร้อยละ		จำนวน ร้อยละ		
-สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป	92	69.17	45	33.83	15.44**
-มีประสบการณ์อย่างมากในสนาม	83	62.41	73	54.89	0.51 ^{ns}
-มีประสบการณ์อย่างดี ทั้งในเรื่องที่จะ นำไปส่งเสริมและเทคนิควิธีการส่งเสริม	70	52.63	88	66.17	2.28 ^{ns}
-มีมนุษยสัมพันธ์อย่างดีกับประชาชนใน ท้องถิ่น	69	51.88	91	68.42	3.30 ^{ns}
-มีความสามารถในการจัดองค์กรและ รวบรวมเกษตรกร	70	52.63	82	61.65	1.11 ^{ns}

NS = ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01

แหล่งของเงินที่ใช้ดำเนินการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตร-

กรรม

แหล่งของเงินที่ใช้ดำเนินการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรมในปัจจุบัน เรียงลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำกรตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 20 ได้แก่ (1) เงินงบประมาณของรัฐที่ได้จัดสรรมาให้วิทยาลัยเกษตรกรรมดำเนินกิจกรรมนี้โดยเฉพาะ (2) เงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรปกติของวิทยาลัยเกษตรกรรม (3) เงินช่วยเหลือจากภาคเอกชนและจากต่างประเทศ

แหล่งของเงินที่ใช้ดำเนินการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรมควรมาจาก เรียงลำดับตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำกรตัวอย่างจากมากไปหาน้อยดังแสดงในตารางที่ 20 กล่าวคือ (1) เงินช่วยเหลือจากภาคเอกชนและจากต่างประเทศ (2) เงินงบประมาณของรัฐที่ได้จัดมาให้วิทยาลัยเกษตรกรรมดำเนินกิจกรรมนี้โดยเฉพาะ (3) เงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรปกติของวิทยาลัยเกษตรกรรม

แหล่งของเงินที่ใช้ดำเนินการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม จำแนกเป็นแหล่งเงินในปัจจุบันมาจากและควรมาจาก มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 ได้แก่ เงินงบประมาณของรัฐที่ได้จัดสรรมาให้วิทยาลัยเกษตรกรรมดำเนินกิจกรรมนี้โดยเฉพาะ เงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรปกติของวิทยาลัยเกษตรกรรม เงินช่วยเหลือจากภาคเอกชนและจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลือนั้นไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

จากความเห็นของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งเงินที่ใช้ดำเนินการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม กล่าวสรุปเป็นความหมายได้ว่า แหล่งเงินที่ควรนำมาใช้เพิ่มมากขึ้น คือ เงินช่วยเหลือจากภาคเอกชนและจากต่างประเทศ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าทางภาคเอกชนได้ตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมส่วนรวมในการพัฒนาประเทศเช่นกัน

ส่วนแหล่งเงินที่ใช้ดำเนินงานนี้อยู่ควรลดลง คือ เงินงบประมาณของรัฐที่ได้จัดสรรมาให้วิทยาลัยเกษตรกรรมดำเนินกิจกรรมนี้โดยเฉพาะ และเงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรปกติของวิทยาลัยเกษตรกรรม ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าอาจารย์ประจำกรตัวอย่างได้ตระหนักถึงความสำคัญของนักศึกษาในระบบควรจะได้ใช้เงินส่วนนี้ในการเรียนการสอนอย่างเต็มที่

ตารางที่ 20 แหล่งของเงินที่ใช้ดำเนินการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัย
เกษตรกรรม จำแนกเป็นแหล่งเงินในปัจจุบันมาจากและควรมาจาก

แหล่งของเงิน	ปัจจุบันมาจาก		ควรมาจาก		X ²
	(N = 128)		(N = 128)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
- เงินงบประมาณของรัฐที่ได้จัดสรรมาให้วิทยาลัยเกษตรกรรมดำเนินการนี้โดยเฉพาะ	93	72.66	59	46.09	7.16**
- เงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรปกติของวิทยาลัยเกษตรกรรม	92	71.88	36	28.13	23.63**
- เงินช่วยเหลือจากภาคเอกชนและจากต่างประเทศ	21	16.41	96	75.00	49.36**

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01

การติดตามและประเมินผลของการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัย

เกษตรกรรม

การติดตามและประเมินผลของการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของวิทยาลัยเกษตรกรรม สามารถเรียงลำดับวิธีการติดตามและประเมินผลตามจำนวนคำตอบของอาจารย์ประจำกรตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 21 ได้แก่ (1) ทดสอบความรู้บุคคลเป้าหมายหลังการฝึกอบรม (2) การเยี่ยมเยียนบุคคลเป้าหมายที่ไร่-นา (3) ประเมินผลการทำงานปฏิบัติงานของบุคคลเป้าหมายโดยอาจารย์ทุกสัปดาห์ (4) จัดตั้งคณะประเมินผลของวิทยาลัย กอง กรม กระทรวง (5) รวบรวมข้อมูลจากบุคคลเป้าหมายโดยใช้แบบสอบถาม (6) เปรียบเทียบรายได้ของบุคคลเป้าหมายเพิ่มขึ้นหลังการฝึกอบรมและการร่วมมือของบุคคลเป้าหมายมอบหมายงานจัดประกวดผลงานและประชุมสัมมนา

การติดตามประเมินผลโดยวิธีการทดสอบความรู้บุคคลเป้าหมายหลังการฝึกอบรมและการเยี่ยมเยียนบุคคลเป้าหมายที่ไร่-นา อาจเป็นเพราะว่าเป็นวิธีการที่สามารถทำได้ง่าย และก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์ผู้ปฏิบัติงานและบุคคลเป้าหมาย

ดัชนีที่ชี้บ่งชี้ถึงผลสำเร็จของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนที่ดำเนินการ

ดัชนีที่ชี้บ่งชี้ถึงผลสำเร็จของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนที่ดำเนินการ สามารถเรียงลำดับดัชนีที่ชี้บ่งชี้ถึงผลสำเร็จตามจำนวนคำตอบของอาจารย์จากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 22 ได้แก่ (1) ทศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม (2) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์หลังการฝึกอบรม (3) ผลผลิตและรายได้ของบุคคลเป้าหมายเพิ่มขึ้น (4) การอพยพแรงงานในชนบทลดลง

ดัชนีที่ชี้บ่งชี้ถึงผลสำเร็จของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนที่ดำเนินการ ที่อาจารย์ประจำกรตัวอย่างได้ให้ความสำคัญ คือ ทศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์หลังการฝึกอบรม อาจจะเป็นเพราะว่าเกษตรกรได้มีความเชื่อมั่นศรัทธาในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆได้

ตารางที่ 21 การติดตามและประเมินผลของการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนของ
วิทยาลัยเกษตรกรรม

วิธีการติดตามและประเมินผล	จำนวน (N = 100)	ร้อยละ
-ทดสอบความรู้บุคคลเป้าหมายหลังการฝึกอบรม	68	68.00
-การเยี่ยมเยียนบุคคลเป้าหมายที่ไร่-นา	45	45.00
-ประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคลเป้าหมายโดย อาจารย์ทุกสัปดาห์	22	22.00
-จัดตั้งคณะประเมินผลของวิทยาลัย กอง กรม กระทรวง	9	9.00
-รวบรวมข้อมูลจากบุคคลเป้าหมายโดยใช้แบบสอบถาม	5	5.00
-เปรียบเทียบรายได้ของบุคคลเป้าหมายเพิ่มขึ้นหลัง การฝึกอบรม	4	4.00
-การร่วมมือของบุคคลเป้าหมายมอบหมายงานจัด ประกวดผลงานและประชุมสัมมนา	4	4.00

ตารางที่ 22 ดัชนีที่ใช้บ่งชี้ถึงผลสำเร็จของงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนที่ดำเนินการ

ดัชนี	จำนวน (N = 103)	ร้อยละ
-ทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม	62	60.19
-การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ หลังการฝึกอบรม	51	49.51
-ผลผลิตและรายได้ของบุคคลเป้าหมายเพิ่มขึ้น	49	47.57
-การอพยพแรงงานในชนบทลดลง	1	0.97

ความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเกษตรกรรมและหน่วยงานพัฒนาอื่นในการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนในปัจจุบัน

หน่วยงานของรัฐที่วิทยาลัยเกษตรกรรมร่วมมือ

ความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเกษตรกรรมและหน่วยงานพัฒนาของรัฐ สามารถเรียงลำดับตามคำตอบของอาจารย์ประจำกรตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 23 ได้แก่ (1) สำนักงานเกษตรอำเภอ จังหวัด (2) สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ จังหวัด (3) โรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (4) สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ จังหวัด (5) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (6) สถานีประมงน้ำจืดจังหวัด (7) สำนักงานปฏิรูปที่ดินศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน และสถานีทดลองพืชไร่ (8) สหกรณ์การเกษตรและสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท (9) สำนักงานงบประมาณแผ่นดินและสำนักงานป่าไม้จังหวัด (10) สถานีทดลองไหมและโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (11) สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัด (12) กรป.กลางศูนย์ขยายพันธุ์พืช กรมส่งเสริมการเกษตร และสำนักงานโครงการชลประทานจังหวัด (13) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาลัยครูเลย และกรมการปกครอง

ตารางที่ 23 หน่วยงานต่างๆของรัฐที่วิทยาลัยเกษตรกรรมร่วมมือในการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนในปัจจุบัน

หน่วยงาน	จำนวน (N = 102)	ร้อยละ
-สำนักงานเกษตรอำเภอ จังหวัด	71	69.61
-สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ จังหวัด	30	29.41
-โรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	22	21.57
-สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ จังหวัด	19	18.62
-ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์	16	15.69

ตารางที่ 23 (ต่อ)

หน่วยงาน	จำนวน (N = 102)	ร้อยละ
- สถานีประมงน้ำจืดจังหวัด	14	13.73
- สำนักงานปฏิรูปที่ดิน	9	8.82
- ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	9	8.82
- สถานีทดลองพืชไร่	9	8.82
- สหกรณ์การเกษตร	8	7.84
- สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท	8	7.84
- สำนักงานงบประมาณแผ่นดิน	5	4.90
- สำนักงานป่าไม้จังหวัด	5	4.90
- สถานีทดลองไหม	4	3.92
- โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน	4	3.92
- สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	3	2.94
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จังหวัด	3	2.94
- กรป. กลาง	2	1.96
- ศูนย์ขยายพันธุ์พืช กรมส่งเสริมการเกษตร	2	1.96
- สำนักงานโครงการชลประทานจังหวัด	2	1.96
- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	1	0.98
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น	1	0.98
- วิทยาลัยครูเลย	1	0.98
- กรมการปกครอง	1	0.98

กิจกรรมที่วิทยาลัยเกษตรกรรมร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ

กิจกรรมที่วิทยาลัยเกษตรกรรมร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เรียงลำดับตามคำตอบของอาจารย์ประจำกรตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 24 ได้แก่

- (1) การประสานงานข้อมูล การวิจัย การฝึกอบรมเกษตรกร (2) การทำวัคซีนแก้สัตว์เลี้ยง (3) การช่วยเหลือเกษตรกรในด้านเงินทุน (4) การขอความอนุเคราะห์วิทยากร (5) การร่วมมือในการพัฒนาชนบท

ความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเกษตรกรรมและหน่วยงานพัฒนาของรัฐ ที่อาจารย์ประจำกรตัวอย่างได้ให้ความสำคัญ คือ สำนักงานเกษตรอำเภอ จังหวัด สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ จังหวัด อาจจะเป็นเพราะว่าเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงานในภาคสนาม และกิจกรรมที่ร่วมมือกับหน่วยงานเหล่านี้ คือ กิจกรรมเกี่ยวกับการประสานข้อมูล การวิจัย การฝึกอบรมเกษตรกร การทำวัคซีนแก้สัตว์เลี้ยง อาจจะเป็นเพราะว่าเป็นกิจกรรมที่ร่วมมือช่วยกันพัฒนาการเกษตรและความเป็นอยู่ของเกษตรกรให้ดีขึ้น

ตารางที่ 24 กิจกรรมที่ร่วมมือกับหน่วยงานรัฐในการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนในปัจจุบัน

กิจกรรม	จำนวน (N = 98)	ร้อยละ
-การประสานงานข้อมูล การวิจัย การฝึกอบรมเกษตรกร	98	100.00
-การทำวัคซีนแก้สัตว์เลี้ยง	30	30.61
-การช่วยเหลือเกษตรกรในด้านเงินทุน	24	24.49
-การขอความอนุเคราะห์วิทยากร	18	18.37
-การร่วมมือในการพัฒนาชนบท	17	17.35

หน่วยงานเอกชนที่วิทยาลัยให้ความร่วมมือในการดำเนินการส่งเสริมอาชีพและ
บริการชุมชน

วิทยาลัยเกษตรกรรมร่วมมือกับหน่วยงานเอกชนเรียงลำดับตามคำตอบของอาจารย์
ประชากรตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 25 กล่าวคือ (1) ฟาร์ม ส่วน
เกษตรกรผู้ประสบความสำเร็จ (2) องค์การนานาชาติ (3) สมาคมวางแผนครอบครัว
(4) ศูนย์พัฒนาผสมผสานในชนบทและมูลนิธิเพื่อร่วมพัฒนา (5) ศูนย์พัฒนาประชากร
บริษัทอุตสาหกรรมนมไทย จำกัด องค์การพัฒนาเยาวชน และบริษัทจำหน่ายอาหารสัตว์

กิจกรรมที่วิทยาลัยเกษตรกรรมร่วมมือกับหน่วยงานเอกชนที่ดำเนินการอยู่

กิจกรรมที่ร่วมมือกับหน่วยงานเอกชนในงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน เรียง
ลำดับตามคำตอบของอาจารย์ประชากรตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 26
ได้แก่ (1) ศึกษาดูงานและพัฒนาชนบท (2) รับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและติดต่อซื้อ
อาหารสัตว์ในระบบเงินเชื่อ

หน่วยงานเอกชนที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้ร่วมมือในการดำเนินการส่งเสริมอาชีพ
และบริการชุมชน คือ ฟาร์ม ส่วนของเกษตรกรผู้ประสบความสำเร็จ องค์การนานาชาติ
อาจจะเป็นเพราะว่า ฟาร์ม ส่วนของเกษตรกรผู้ประสบความสำเร็จนั้น เป็นตัวอย่างที่ดี
ของการใช้วิธีการผลิตการเกษตรแผนใหม่ ซึ่งจะทำให้เกษตรกรอื่นมีการยอมรับปฏิบัติตาม
ได้ง่ายยิ่งขึ้น ส่วนองค์การนานาชาตินั้นก็หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนการพัฒนาในชนบท
เป็นอย่างดี และกิจกรรมที่ร่วมมือกับหน่วยงานเหล่านี้ คือ ศึกษาดูงานและพัฒนาชนบท รับ
ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและติดต่อซื้ออาหารสัตว์ในระบบเงินเชื่อ อาจจะเพราะว่า
หน่วยงานเหล่านี้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่ทำให้การเกษตรสามารถดำเนินการไปได้จนครบ
วงจรของการผลิต

ตารางที่ 25 หน่วยงานเอกชนที่วิทยาลัยเกษตรกรรมได้ร่วมมือในการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนในปัจจุบัน

หน่วยงาน	จำนวน (N = 54)	ร้อยละ
-ฟาร์ม ส่วนเกษตรกรผู้ประสบความสำเร็จ	32	59.26
-องค์การนานาชาติ	15	27.78
-สมาคมวางแผนครอบครัว	3	5.56
-ศูนย์พัฒนาผสมผสานในชนบท	2	3.70
-มูลนิธิเพื่อร่วมพัฒนา	2	3.70
-ศูนย์พัฒนาประชากร	1	1.85
-บริษัทอุตสาหกรรมนมไทย จำกัด	1	1.85
-องค์กรพัฒนาเยาวชน	1	1.85
-บริษัทจำหน่ายอาหารสัตว์	1	1.85

ตารางที่ 26 กิจกรรมที่วิทยาลัยเกษตรกรรมร่วมมือกับหน่วยงานเอกชนในการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนในปัจจุบัน

กิจกรรม	จำนวน (N = 53)	ร้อยละ
-ศึกษาดูงานและพัฒนาชนบท	53	100.0
-รับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	1	1.89
-ติดต่อซื้ออาหารสัตว์ในระบบเงินเชื่อ	1	1.89